

Nối tiếp một hành trình

NHÓM SINH VIÊN NỮ VƯƠNG HÒA BÌNH
10 năm
THÀNH LẬP
1997 - 2007

Tri ân

Nhóm Sinh viên Nữ Vương Hòa Bình xin chân thành tri ân:

- ❖ *Cha Giám linh Tỉnh Dòng Đa Minh Việt Nam*
- ❖ *Cha Bề trên Tu viện Mai Khôi, 44 Tú Xương*
- ❖ *Pœur Giám linh Tu hội Nữ Tử Bác Ái Thánh Vinh Sơn và Pœur Phụ trách Cộng đoàn Nữ Vương Hòa Bình, 42 Tú Xương*
- ❖ *Các Cha Linh hướng qua các thời kỳ*
- ❖ *Các Anh Chị Đồng Hành qua các thời kỳ*
- ❖ *Quý Ân nhân xa gần*

đã quan tâm giúp đỡ Nhóm chúng con trong suốt chặng đường 10 năm qua.

Nguyện xin Thiên Chúa và Mẹ Maria chúc lành cho tất cả Quý vị.

Mục lục

10 năm - một hành trình

Phần I

NỮ VƯƠNG HÒA BÌNH

ÂN SỦNG CỦA THIÊN CHÚA

Nhiệt tình - Đoàn kết - Vươn lên

Lời ngỏ

10 năm với biết bao kỷ niệm...
10 năm với biết bao thăng trầm...
10 năm với biết bao biến đổi...
10 năm với biết bao ưu tư, khắc khoải...

Tất cả đã trở thành những dấu ấn không thể phai mờ đối với sự hình thành và phát triển của Nhóm Sinh viên Nữ Vương Hòa Bình, để ngày hôm nay, khi nhìn lại chặng đường 10 năm, tất cả những ai đã từng sống với Nhóm, gắn bó với Nhóm đều cảm thấy tự hào.

Những dấu ấn đó nay được trình bày lại để nói lên sự quan phòng kỳ diệu của Thiên Chúa, của Mẹ Maria - Nữ Vương Hòa Bình dành cho Nhóm, làm nổi bật lên tinh thần "Nhiệt tình - Đoàn kết - Vươn lên" mà Nhóm đã không ngừng phấn đấu và hành động để ước mong trở thành nhân chứng của Tình Yêu trong cuộc sống. Những chứng từ sống động xuất phát từ tấm lòng của các thành viên qua các thế hệ, hôm nay trở thành những nhân tố hợp thành truyền thống Nhóm Nữ Vương Hòa Bình.

Những chặng đường Hồng Ân mà Nhóm đã đi qua đều được ghi lại trong Tập kỷ yếu kỷ niệm 10 năm thành lập Nhóm, trong đó những buồn vui, những ưu tư, mong ước... của các thành viên được tỏ bày như chưa bao giờ được bày tỏ.

Tập kỷ yếu này cũng là lời tri ân tất cả những ai đã cống hiến tâm huyết cho Nhóm có được diện mạo ngày hôm nay, một lời mời gọi các thành viên hiện tại và tương lai giữ gìn và phát huy truyền thống tốt đẹp của Nhóm Nữ Vương Hòa Bình cho dù những thách đố vẫn còn ở phía trước.

Ước mong tập kỷ yếu này mang lại cho các thành viên Nhóm Nữ Vương Hòa Bình niềm tin yêu, niềm hy vọng, để cho dù ở bất cứ đâu, làm bất cứ công việc gì, các thành viên cũng luôn hướng về Nhóm với tất cả tấm lòng, nhiệt huyết mà Nhóm đã trao ban cho tất cả chúng ta.

Nhiệt tình - Đoàn kết - Vươn lên
Ban Biên tập

ĐĂNG BẢO TRỢ

ĐỨC MARIA - NỮ VƯƠNG HÒA BÌNH

Nhóm nhận Đức Maria - Nữ Vương Hòa Bình làm Vị Bảo trợ.

Sự khiêm tốn, tinh thần dấn thân phục vụ của Mẹ là mẫu gương tuyệt vời cho tất cả các thành viên của Nhóm noi theo.

Bồn mặng cũng là ngày truyền thông của Nhóm: Lễ Đức Maria Mẹ Thiên Chúa, mừng kính ngày 01 - 01.

10 năm thành lập Nhóm Nữ Vương Hòa Bình

NHỮNG CHẶNG ĐƯỜNG HỒNG ẬN

Gioan Baotixita Trần Thanh Thế, O.P.

Trong bầu khí nhộn nhịp và linh thiêng của những ngày chuyển giao giữa năm cũ 2007 và năm mới 2008, các thành viên của Đại Gia đình Nhóm Sinh viên Nữ Vương Hòa Bình đang háo hức chờ đợi và hồi hả chuẩn bị cho ngày trọng đại của mình: Ngày mình được sinh ra! Điều đặc biệt trong năm nay, ngày sinh nhật ấy đã đạt đến con số 10! Đó là một con số đẹp! Có thể nói, về mặt thời gian, con số 10 thật chẳng đáng là gì so với đời người, nhưng nó là dấu ấn quan trọng và thật ý nghĩa đối với một tập thể như Nhóm Nữ Vương Hòa Bình.

(Mừng bốn mạng tổ 4, tháng 3-2000)

Đó là quãng thời gian thật đẹp được cộng góp và hình thành nên từ những cảm xúc mãnh liệt, những trái tim nhiệt huyết, dấn thân và đoàn kết, từ những nụ cười và nước mắt, từ những giọt mồ hôi vất vả trong các hoạt động lớn-nhỏ và những phút giây sáng khoái trong huynh đệ chân thành, từ những bàn tay và trái tim rộng mở cũng như từ những khối óc năng động,... của tuổi trẻ, của những người đã hơn một lần đến, gặp gỡ và sẻ chia với nhau trong Gia đình Nữ Vương Hòa Bình. Chúng ta hãy trở lại những khoảnh khắc đáng nhớ ấy.

Những bước đi...quyết định

Một khi đời sống nhân bản và đức tin được hình thành, thì điều tiếp theo mà Nhóm muốn tập trung và nỗ lực vun đắp, đó là tình tương thân tương ái trong nội bộ các thành viên của Nhóm. Đây quả là những “viên gạch” nền quý báu để các thành viên có thể vươn ra với cuộc sống, nhất là trong các chuyến đi về vùng sâu, vùng xa của đất nước để hiện diện, để sống và chia sẻ với người dân trong hoàn cảnh khó khăn của họ.

Vì nhu cầu của Hội Dòng, hai thầy Dòng Chúa Cứu Thế không thể tiếp tục hiện diện với Nhóm nữa. Vào khoảng đầu năm 1999, hai thầy thuộc Học viện Dòng Anh Em Thuyết Giáo (còn gọi là Dòng Đa Minh) được mời đến đồng hành với Nhóm. Có thể nói khi có sự hiện diện của hai thầy: Vinh Sơn Máctinô Phạm Đình Chiến và Micae Nguyễn Trung Hiếu Nhóm thực sự có một sắc thái mới và sinh động hơn trong những nét sinh hoạt của mình. Mỗi ngày, các bạn trẻ đến tham gia Nhóm càng thêm đông đảo, tinh thần sống luôn dâng đầy, định hướng sinh hoạt đã hình thành, dung mạo của Nhóm ngày càng tươi sáng hơn. Nổi bật nhất trong thời gian này là Nhóm có được tên gọi chính thức, có Vị Bồn Mạng cùng với Quy chế, Huy hiệu và lịch sinh hoạt chặt chẽ và khoa học hơn.

Ngày 01 tháng 01 năm 2000 Nhóm đã có tên gọi chính thức: Nữ Vương Hòa Bình cũng với Đấng Bảo Trợ như ngày nay. Đó là thành quả của bao lời cầu nguyện, của nhiều cuộc họp “căng thẳng”, miệt mài và hết mình của các thành viên. Nhận phương danh này, Nhóm Nữ Vương Hòa Bình đồng tâm đặt mình dưới sự hướng dẫn và bảo trợ của Thánh Mẫu Maria, MẸ THIÊN CHÚA. Mẹ đã cứu mang Con Thiên Chúa làm người, cứu mang Tin Mừng cứu độ cho nhân loại và chia sẻ Tin Mừng ấy cho toàn thế giới. Nhóm xác tín rằng Mẹ cũng sẽ hướng dẫn cho Nhóm luôn cứu mang sự sống của Chúa Kitô nhập thể, để Nhóm cũng theo chân Mẹ, gửi trao sự sống Chúa Kitô cho chị em đồng loại của mình khi gặp gỡ họ trên đường đời. Và cũng từ cột mốc đó, cứ đến ngày 01 tháng 01 hằng năm, Đại Lễ Đức Maria - Thánh Mẫu Thiên Chúa, là ngày Đại lễ Bồn Mạng và ngày Truyền thống của Nhóm Nữ Vương Hòa Bình.

Thiết tưởng, cũng cần thiết để nói qua chút ít về khẩu hiệu sống của Nhóm. NHIỆT TÌNH – ĐOÀN KẾT – VƯƠN LÊN không ngừng được cất lên, ngân vang qua các “thế hệ” sinh viên từ ngày chính thức thành lập đến nay. Câu khẩu hiệu ấy không ngừng vang lên trên môi miệng, đọng lại trong trái tim, đầy ắp trong tâm trí, và toả sáng cả cuộc đời của sinh viên Nữ Vương Hòa Bình. “NHIỆT TÌNH, ĐOÀN KẾT, VƯƠN LÊN” là ba thái độ sống mãnh liệt và anh dũng của bạn trẻ Nữ Vương Hòa

Bình: NHIỆT TÌNH để không ngừng dần thân, ĐOÀN KẾT để không ngừng hoàn thiện chính mình, VƯỜN LÊN để xây dựng cuộc sống thái bình thịnh vượng.

Bản Quy chế sinh hoạt là kim chỉ nam cho Nhóm đã được hình thành sau một thời gian dài cùng nhau định hướng, dự thảo và thử nghiệm giữa Ban Đồng Hành với Ban Điều Hành Nhóm. Ngày 07 tháng 10 năm 2000, Soeur Minh Hiền, phụ trách Nhóm đã chính thức ký xác nhận Bản Quy chế Nhóm với 8 mục cụ thể, rõ ràng và chi tiết. Tất cả đường hướng sinh hoạt, mục đích sống, tinh thần hoạt động và tôn chỉ của Nhóm đều được cô đọng trong bản Quy chế và không ngừng được phát huy cho đến ngày nay.

Những năm tháng trưởng thành

Sự phát triển của Nữ Vương Hòa Bình như ngày nay khởi đi từ một hoạt động không thể thiếu của người Kitô hữu, đó là thánh lễ. Thánh lễ là đỉnh cao của sự hiệp thông huynh đệ trong gia đình Nữ Vương Hòa Bình. Tham dự thánh lễ Nhóm, các bạn cùng ký thác tuổi trẻ đầy sức sống và khát vọng của mình cho Thiên Chúa. Đồng thời, các bạn cũng trao gửi cho nhau tất cả tâm huyết và lý tưởng sống cao đẹp của mỗi người. Thánh lễ khởi đầu cho cuộc hiệp thông và chia sẻ sự sống trong cùng gia đình Nữ Vương Hòa Bình. Thánh lễ nuôi dưỡng sự gắn bó thân thương trong gia đình. Thánh lễ không ngừng đổ tràn ân phúc và sức mạnh thần thiêng cho mỗi thành viên trong gia đình.

Thật lý thú và thân thiện khi gia đình Nữ Vương Hòa Bình được đón nhận sự hiện diện của các bạn chưa sống trong niềm tin Kitô giáo, cũng đến hiệp thông cử hành Thánh lễ Nhóm và sau đó đã trở thành những người Kitô hữu trẻ nhiệt thành trong môi trường xã hội của mình. Sự hiệp thông cao đẹp ấy cho thấy ý nghĩa tuyệt vời của Thánh lễ yêu thương, là nơi qui tụ tất cả mọi tấm lòng thiện chí, sẵn sàng tìm kiếm và sống với những điều thiện hảo đích thực và trọn vẹn nhất của đời người. Như thế, Thánh lễ giúp cho các bạn thành viên Nhóm tìm thấy ý nghĩa đích thực cho sự hiện diện sống còn của mình giữa gia đình Nữ Vương Hòa Bình và giữa lòng nhân thế.

Lịch sinh hoạt của Nhóm thường là vào Chúa nhật II, III và IV trong tháng. Từ lịch sinh hoạt thường xuyên đó, ngoài những buổi học hỏi về các mầu nhiệm đức tin Công Giáo, đời sống luân lý Kitô giáo, để giúp nhau nuôi dưỡng đời sống đức tin luôn kiên vững sắt son, các bạn còn chia sẻ và được chia sẻ những đề tài học hỏi về đời sống nhân bản, tâm lý xã hội, tình yêu, hôn nhân và gia đình, v.v... Những buổi sinh hoạt đó trải dài trong suốt một năm, như: Chúa nhật II: có thánh lễ và sau đó là buổi chia sẻ về đức tin cũng như đời sống luân lý Kitô giáo; Chúa nhật III thì các bạn trong Ban Điều

Hành sẽ thi thố tài năng tổ chức và tinh thần phục vụ của mình bằng các chương trình thi đua đầy sáng tạo, trí tuệ mà không kém phần vui tươi của tuổi trẻ; còn sau thánh lễ Chúa nhật thứ IV, các bạn lại được các chuyên viên chia sẻ về những vấn đề tâm lý, xã hội, tình yêu, hôn nhân, văn hóa, kỹ năng sống... Tất cả đã làm nên nét sinh hoạt thật ổn định và đều đặn.

Những người “cha”, “mẹ” tinh thần

Chắc chắn, khi đã đến với “ngôi nhà” của Nhóm Nữ Vương Hòa Bình, mỗi thành viên không thể không nghĩ đến những hỗ trợ, tinh thần và vật chất, từ Quý Bề trên của hai Hội dòng Nữ Tử Bác Ái Thánh Vinh Sơn và Đa Minh Việt Nam. Hội dòng Nữ Tử Bác Ái Thánh Vinh Sơn đã sinh thành, nuôi dưỡng và “nuôi nấng” còn Quý cha, thầy dòng Đa Minh đã góp phần làm nên “sắc thái” Nữ Vương Hòa Bình như hiện nay. Thế nên, cứ theo thông lệ, Cha Bề trên giám tỉnh Dòng Đa Minh Việt Nam sẽ chủ sự thánh lễ Khai giảng năm học mới và dịp Bồn Mạng của Nhóm. Chắc chắn rằng mỗi “luơng duyên” ấy sẽ ngày càng bền chặt hơn nữa, qua sự phát triển từng ngày của Nhóm Nữ Vương Hòa Bình, nhất là qua những hoạt động lớn trong năm của Nhóm, như tĩnh tâm Mùa Vọng, Mùa Chay, các dịp thăm viếng mang tính xã hội, ánh sáng văn hóa hè...

Sức sống vươn cao

Năm 2001 lại đánh dấu một bước tiến nữa của Nhóm khi thầy Vinh Sơn Máctinô được thụ phong linh mục. Thế là lần đầu Nhóm có cha linh hướng để chăm sóc đời sống tâm linh cho riêng mình. Từ khi đón nhận trách nhiệm linh hướng Nhóm, cha Vinh Sơn Máctinô (biệt hiệu là “Đại Ca”) đã đem hết tâm huyết của một vị mục tử trẻ trung, năng động và hoà đồng để nâng đỡ Nhóm, hun đúc cho sức sống của Nhóm ngày càng sôi động và nhiệt tình hơn. Cũng trong năm này, như một sự tất yếu, Ban Đồng hành được thay đổi và bổ sung thêm những người nhiệt huyết với giới trẻ của cả hai Hội dòng: thầy Vinh Sơn Lương Hồng Phong và Gioan Baotixita Trần Thanh Thế; hai Soeur Anna Trần Thị Thiêng và Soeur Maria Tuyết Liên Huyền, sau đó là Têrêsa Lê Huyền. Tất cả đều nói lên sứ vụ cao cả mà cả hai Hội dòng đều góp sức thực thi, đó là đồng hành với những người trẻ trong đời sống xã hội cũng như đức tin. Được sự hướng dẫn và đồng hành của các anh chị, Ban Điều Hành thời gian này ngày càng được phát huy hết công suất tài năng cũng như nhiệt huyết của sức trẻ để định hình và ổn định Nhóm trong cơ cấu tổ chức, trong chương trình sinh hoạt, trong tinh thần sống dần thân và phục vụ theo đường hướng đặc biệt của Nhóm.

Đầu năm 2004, theo sứ vụ khác của Hội Dòng trao phó, cha Vinh Sơn Máctinô Phạm Đình Chiến đã trao “linh hồn” của Nhóm lại cho Cha Anbêto Nguyễn Lộc Thọ, người anh em linh mục cùng lớp với mình trong Dòng Đa Minh. Qua sự dẫn dắt của cha Anbêto, Nhóm được đón nhận một tinh thần mới, bằng việc ý thức hơn nữa vai trò tự lực của người trẻ trong Giáo hội cũng như xã hội. Từ đó, tuổi trẻ Nữ Vương Hòa Bình sống trong sự hài hoà giữa các sinh hoạt đức tin, trí thức, xã hội, với sinh hoạt vui chơi của người trẻ.

Vào năm 2005, Nhóm đón nhận một niềm vui hồng phúc thật đặc biệt: hai thầy Gioan Baotixita Trần Thanh Thế và Vinh Sơn Lương Hồng Phong, đồng hành với Nhóm từ năm 2001, đã hân hoan bước lên bàn thánh để lãnh nhận tác vụ linh mục. Cha Vinh Sơn Phong, vì nhu cầu của Nhà Dòng, đã chia tay với Nhóm để bắt đầu sứ vụ mới. Còn cha Gioan Baotixita Trần Thanh Thế (biệt danh là “Ca Ca”) đã được cha Anbêto tin tưởng và hân hoan trao lại trách nhiệm linh hướng Nhóm kể từ ngày khai giảng năm học 2005-2006. Ngọn đuốc và tinh thần của Nữ Vương Hòa Bình cứ thế mà thăng tiến và tỏa sáng mãi. Cùng trong năm học này, Ban Đồng Hành tiếp tục có sự đổi thay: thầy Giuse Đinh Trọng Chính, thầy Giuse Nguyễn Đức Phú (một thời gian ngắn), Soeur Anna Thúy Diễm và Soeur Agata Linh (một thời gian ngắn) chính thức được mời để tiếp nối vai trò đồng hành với Nhóm.

Trong thời gian này, như điều bình thường của cuộc sống, Nhóm đã có hơn 10 “thế hệ” sinh viên ra trường để cất cánh, bay xa nơi trường đời. Đã có những anh chị có công ăn việc làm ổn định cũng như thành công trong nhiều lãnh vực. Điều đặc biệt hơn nữa khi mọi người đều nhận thấy rằng Nhóm sinh viên Nữ Vương Hòa Bình không những là “một sân chơi lành mạnh, bổ ích” về cả hai mặt đạo-đời, mà còn là nơi để hun đúc kết nên tình bạn, tình yêu thương vợ chồng. Đã có không ít đôi vợ chồng đều là những thành viên của Nữ Vương Hòa Bình trước kia. Thế nên, có thể nói nhìn vào những thành viên “cựu” của gia đình Nữ Vương Hòa Bình người ta sẽ nhận ra những thành quả tốt đẹp của gia đình Nữ Vương Hòa Bình từ những buổi sơ khai cho đến hiện nay. Những thành quả đẹp đẽ ấy, những thành công ngoài sức mong đợi của các thành viên Nữ Vương Hòa Bình, chắc chắn ít nhiều đều mang đậm nét, đậm “chất” của “Thương hiệu” Nữ Vương Hòa Bình. Những “thế hệ đầu” của Nữ Vương Hòa Bình chắc chắn sẽ là những yếu tố tích cực góp phần đẩy mạnh và hỗ trợ thật hữu ích cho các sinh hoạt của Nữ Vương Hòa Bình ở “thế hệ sau này”. Một sự kết hợp sao cho hài hòa và khoa học giữa các “thế hệ” đang là điều mà bất cứ ai đã từng dừng chân dưới mái nhà Nữ Vương Hòa Bình đều hết lòng vun đắp và quyết tâm thực hiện.

Từ năm 2006 cho đến nay, Nhóm tiếp tục phát triển mạnh hơn và năng động hơn nữa khi có sự đồng hành của thầy Giuse Trần Vinh Hà. Chính Ban Đồng Hành và Điều Hành cùng tất cả các thành viên khác trong gia đình Nữ Vương Hòa Bình đang viết tiếp những trang sử rất đáng tự hào của Nữ Vương Hòa Bình.

Tạm kết

Bạn đọc thân mến,

Có thể nói Nhóm Nữ Vương Hòa Bình được hình thành nên từ những cảm xúc mãnh liệt của tinh thần nhiệt tình và dấn thân của tuổi trẻ, của tinh thần hướng thượng nơi những người trẻ. Họ đến với nhau để kể cho nhau nghe những mẩu chuyện về Chúa Giêsu và cuộc đời của Ngài, những kiến thức trong học tập, cũng như là tất cả những gì có liên hệ đến vui-buồn-sương-khổ của cuộc nhân sinh. 10 năm đã trôi qua biết bao kỷ ức và không ít những cung bậc thăng trầm. Chắc chắn không có tâm tình nào xứng hợp hơn ngoài tâm tình tạ ơn.

Phải! Xin tạ ơn Thiên Chúa vì muôn vàn hồng ân của Ngài thông qua sự bảo trợ của Đức Maria trên Nhóm Nữ Vương Hòa Bình suốt 10 năm qua. Xin cảm ơn hai hội dòng Nữ Tử Bác Ái Thánh Vinh Sơn và Dòng Đa Minh vì “công đức sinh thành” và dưỡng dục để Nhóm có được bộ mặt như ngày hôm nay. Xin ghi khắc những nỗ lực hết mình của những trái tim hăng say và những khối óc năng động và nhiệt tình của những ai đã, đang và sẽ làm nên “bản hợp xướng” Nữ Vương Hòa Bình đầy tự hào.

Xin tạ ơn! Xin tạ ơn và xin Thiên Chúa luôn chúc lành cho mọi thành viên trong Gia đình Nữ Vương Hòa Bình.

Nhiệt tình - Đoàn kết - Vươn lên!

Sài Gòn ngày cuối năm 2007

VÀI NÉT CƠ BẢN VỀ NHÓM NỮ VƯƠNG HÒA BÌNH

MỤC ĐÍCH

Mời gọi các bạn sinh viên nhiệt tâm mong muốn chia sẻ với nhau trách nhiệm học tập, sống ơn gọi Kitô hữu và sống có ích trong môi trường xã hội hôm nay, đặc biệt trong môi trường Đại Học.

Thông qua các hoạt động của Nhóm, các bạn sinh viên giúp nhau hoàn thiện bản thân, cùng nhau trao đổi kiến thức làm hành trang cho cuộc sống.

Đặc biệt thông qua các hoạt động xã hội, các bạn sinh viên được mời gọi đến với những người cùng khổ trong xã hội để thấu hiểu và đồng cảm với những cảnh đời thiếu thốn về vật chất và tinh thần.

Thể hiện sự quyết tâm và động viên nhau trong cuộc sống Nhóm đã lấy khẩu hiệu cho mình là:

“Nhiệt Tình – Đoàn Kết – Vươn Lên”

CƠ CẤU TỔ CHỨC

Toàn bộ sinh hoạt của Nhóm được sự bảo trợ và hướng dẫn của các Cha, các Thầy dòng Đaminh và các Soeur dòng Nữ Tử Bác Ái. Địa điểm sinh hoạt thường kỳ: 42 Tú Xương, Quận 3, Thành phố Hồ Chí Minh.

Cha Linh Hướng: Hướng dẫn, giúp đỡ Nhóm trong đời sống tâm linh.

Ban Đồng Hành: Cộng tác, nhắc nhở, động viên Ban Điều Hành trong các hoạt động.

Ban Điều Hành: Được tất cả các bạn thành viên bầu cử trong một phiên họp toàn thể và có nhiệm kỳ một năm. Ban Điều Hành gồm có:

✓ **Trưởng Nhóm:** Chịu trách nhiệm điều phối chung các hoạt động của Nhóm, triệu tập và chủ tọa các buổi họp của Ban Điều Hành và toàn Nhóm, lên kế hoạch thực hiện các công tác của Nhóm, đại diện cho Nhóm trong các hoạt động đối ngoại.

✓ **Phó Nhóm Nội vụ:** Chịu trách nhiệm tổ chức các sinh hoạt của Nhóm, thay mặt Trưởng Nhóm khi Trưởng Nhóm vắng mặt.

✓ **Phó Nhóm Ngoại vụ:** Đại diện Nhóm trong những hoạt động đối ngoại.

✓ **Ủy viên Phụng vụ:** Tổ chức và phân chia công tác cho các buổi cầu nguyện, Thánh lễ của Nhóm.

✓ **Ủy viên Văn thể mỹ:** Tổ chức các hoạt động văn hóa, văn nghệ, thể thao nhằm tạo bầu khí sinh động sau các giờ học căng thẳng.

✓ **Thư ký:** Ghi chép biên bản các cuộc họp, nhắc nhở các ngày kỷ niệm, thực hiện Nhật ký của Nhóm.

✓ **Thủ quỹ:** Gây quỹ và quản lý ngân quỹ của Nhóm.

Huy Hiệu

❖ **Nền xanh của huy hiệu:** Màu xanh được chọn là màu chủ đạo của huy hiệu tượng trưng cho tinh thần yêu chuộng hòa bình, lòng bao dung và rộng mở của Nhóm Nữ Vương Hòa Bình.

❖ **Quả địa cầu:** Chính là hành tinh xanh, ngôi nhà chung của tất cả nhân loại. Người Sinh viên Nữ Vương Hòa Bình ý thức chỗ đứng của mình trong lòng một xã hội có nhiều biến động. Bằng nỗ lực của tuổi trẻ dạt dào sức sống, người sinh viên Nữ Vương Hòa Bình xây dựng màu xanh của ngôi nhà ấy, tức là góp phần thăng tiến con người, dựng xây hòa bình và thịnh vượng.

❖ **Ngọn lửa hồng:** Thiêu đốt, chiếu sáng, sưởi nóng và lan tỏa là những đặc tính của lửa. Ngọn lửa của tri thức và sức mạnh thiêu đốt tất cả những gì là ngu dốt, hận thù, ghen ghét, bất công, chia rẽ để làm bùng lên ánh sáng của sự hiểu biết, yêu thương vị tha và công lý. Ngọn lửa sưởi nóng những tâm hồn lạnh giá và cô đơn để tỏa lan nhiệt năng của lòng hăng say và dẫn thân của người trẻ. Ngọn lửa ấy cũng tượng trưng cho sức mạnh của Thánh Thần, nguồn sinh lực của người Kitô hữu.

❖ **Chim bồ câu sải mạnh đôi cánh, miệng ngậm cành ô liu:** tượng trưng cho người sinh viên Nữ Vương Hòa Bình nỗ lực vươn đến những chân trời bao la của tri thức với khát vọng trở thành một người loan báo tin vui hòa bình và yêu thương cho người khác. Người sinh viên Nữ Vương Hòa Bình không ngừng trau dồi kiến thức, ấp ủ trong đôi tay đang rộng của mình ngọn lửa của tri thức và sức mạnh của Thánh Thần để góp phần xóa tan bóng đêm của ngu dốt, hận thù, ích kỉ nhằm xây dựng một xã hội tốt đẹp hơn, thịnh vượng hơn.

❖ **Toàn thể huy hiệu:** Bằng nỗ lực không mệt mỏi trong việc chinh phục chân trời bao la tri thức, người sinh viên Nữ Vương Hòa Bình cùng với bạn bè tự trang bị cho mình hành trang đi vào cuộc sống với khát vọng đem lại hòa bình và thịnh vượng cho dân tộc. Với tình yêu cuộc sống, sự hiểu biết và trí thông minh, họ sẵn sàng dang rộng đôi tay kết giao tình bè bạn với mọi bạn trẻ có cùng chí hướng đắp xây xã hội Việt Nam ngày càng tiến bộ. Lòng hăng say và lửa nhiệt tình của tuổi trẻ được thắp lên bằng ngọn lửa Thánh Thần của Đức Kitô sẽ đẩy lùi bóng đêm của sự vô minh và hờ hững, lan tỏa sức nóng của tình yêu vị tha và dẫn thân.

Nhóm Ca

Nhiệt Tình - Đoàn Kết - Vươn Lên

nhóm NỮ VƯƠNG HÒA BÌNH

Chậm, nhịp 60 Mạnh Hùng O.P

Nữ Vương Hòa Bình, Nữ Vương Hòa Bình, Mẹ bảo tụi chúng con, dòng suối êm
ái, ánh sáng tuyệt vời, Mẹ là Mẹ yêu, mừng Mẹ là Nữ Vương Hòa Bình
Nhịp 120
Sinh viên chúng ta noi theo gương Mẹ là Nữ Vương Hòa Bình, Sinh viên chúng
ta sống chứng tá ơn gọi Ki-tô. Sinh viên chúng ta hãy giúp đỡ nhau hoàn thiện bản
thân, hăng hái đến với muôn người khổn cùng, học cao sâu, rồi ta đi khắp nơi
Hôm nay mê say gieo Tin Mừng dấu khó nguy giăng đầy. Bên anh, bên
em, sống gần bó thắm tình đệ huynh. Vươn cao hay xa thấp sáng thế gian chói ngời chân
lý, mỗi kết tụi tìm tìm lửa yêu người, nhiệt tâm hăng say đoàn kết vươn lên

10 năm - một hành trình

Phần II

NỮ VƯƠNG HÒA BÌNH

TÂM LÒNG VÀ NHIỆT HUYẾT

Nhiệt tình - Đoàn kết - Vươn lên

**Cha
Giuse Ngô Sĩ Đình**

**Cha Giám Tỉnh
Tỉnh Dòng Đaminh Việt Nam**

**Soeur Giám Tỉnh Tu Hội
Nữ Tử Bác Ái Thánh Vinh Sơn**

**Soeur
Justina Trần Thị Tươi**

CHA LINH HƯỚNG

2002 - 2008

Cha V.M. Phạm Đình Chiến
Dòng Đa Minh
Linh hướng: 2002 - 2004

Cha Alb. Nguyễn Lộc Thọ
Dòng Đa Minh
Linh hướng: 2004 - 2005

Cha G.B. Trần Thanh Thế
Dòng Đa Minh
Linh hướng: 2005 đến nay

Sr. Têrêsa Minh Hiền
Đòng Nữ Tử Bác Ái
Đồng hành: 1997 - 2001

Sr. Anna An Bình
Đòng Nữ Tử Bác Ái
Đồng hành: 1997 - 2002

Cha Philip. Lê Văn Vui
Đòng Chúa Cứu Thế
Đồng hành: 1997 - 1998

Cha Micae Nguyễn Trung Hiếu
Đòng Đa Minh
Đồng hành: 1999 - 2000

Anh Giuse Tr. Chí Thanh
Đồng hành: 1997 - 1998

Cha V.M. Phạm Đình Chiến
Đòng Đa Minh
Đồng hành: 1999 - 2001

Cha V.S. Lương Hồng Phong
Đòng Đa Minh
Đồng hành: 2001 - 2003

Cha G.B. Trần Thanh Thế
Đòng Đa Minh
Đồng hành: 2001 - 2006

Sr. Maria Ng. Thị Tuyết Liên
Đòng Nữ Tử Bác Ái
Đồng hành: 2001 - 2002

Sr. Anna Trần Thị Thiêng
Đòng Nữ Tử Bác Ái
Đồng hành: 2001 đến nay

BAN ĐỒNG HÀNH

2003 - 2008

Sr. Têrêsa Lê Thị Huyền
Đòng Nữ Tử Bác Ái
Đồng hành: 2003 - 2005

Sr. Anna Đặng Ng. Thúy Diễm
Đòng Nữ Tử Bác Ái
Đồng hành: 2004 đến nay

Thầy Giuse Đinh Trọng Chính
Đòng Đa Minh
Đồng hành: 2004 - 2006

Cha Giuse Trần Vinh Hà
Đòng Đa Minh
Đồng hành: 2006 đến nay

Sr. Agata Ng. Thị Hoàng Linh
Đòng Nữ Tử Bác Ái
Đồng hành: 2006

BAN ĐIỀU HÀNH NIÊN KHOÁ

1997 - 2001

Giuse Trần Đại Thanh
UV. Phụng vụ

Nguyễn Hữu Khánh
Phó nhóm

Phaolô Nguyễn Minh Tuấn
Trưởng nhóm

Maria Ng. Thị Ánh Nguyệt
Thủ quỹ

Giuse Nguyễn Quang Huy
Thư ký

Maria Ng. Thái Lan Thy
UV. Văn - Thể - Mỹ

Gc. Phạm Vĩnh Anh Tú
Phó nội

Philip. Huỳnh Ngọc Tuấn
Trưởng nhóm

Nguyễn Hữu Khánh
Phó ngoại

Giuse Phạm Duy Tân
Thư ký

Giuse Nguyễn Viết Út
UV. Phụng vụ

Maria Trịnh Thị Tú Uyên
Thủ quỹ

Giuse Trần Đại Thanh
UV. Văn - Thể - Mỹ

Giuse Trần Đại Thanh
Phó nội

Gc. Phạm Vĩnh Anh Tú
Phó ngoại

Đaminh Nguyễn Đắc Khúc
Trưởng nhóm

Têrêsa Lê Thị Thùy Trang
Thủ quỹ

Maria Ng. Ph. Ngọc Trang
Thư ký

Elizabet Trần Tử Vân Anh
Thủ quỹ

G.B. Bùi Đức Vinh
UV. Phụng vụ

Phêrô Nguyễn Thành An
UV. Phụng vụ

Giuse Nguyễn Viết Út
UV. Phụng vụ

Đaminh Nguyễn Đức Minh
UV. Văn - Thể - Mỹ

Lê Văn
UV. Văn - Thể - Mỹ

Maria Trần Minh Châu
Phó nội

Phêrô Ng. Ph. Quang Điền
Trưởng nhóm

Phaolô Trần Trọng Tín
Phó ngoại

Maria Ng. Ph. Ngọc Trang
Thư ký

G.B. Bùi Đức Vinh
UV. Phụng vụ

Elizabeth Trần Từ Vân Anh
Thủ quỹ

Giuse Nguyễn Đăng Khoa
UV. Văn - Thể - Mỹ

Giuse Nguyễn Phong Phú
Phó nội

Giuse Nguyễn Đăng Khoa
Trưởng nhóm

Têrêsa Ng. Thị Thiên Giao
Phó ngoại

Maria Ng. Cẩm Tú Oanh
Thư ký

Giuse Nguyễn Thế Vinh
UV. Phụng vụ

Maria Trần Thị Hồng Đào
Thủ quỹ

Giuse Tr. Quang Minh Tân
UV. Văn - Thể - Mỹ

Giuse Tr. Quang Minh Tân
Phó nội

Giuse Nguyễn Phong Phú
Trưởng nhóm

Maria Đinh Thị Kim Anh
Phó ngoại

Maria Ng. Thị Hoàng Yến
Thư ký

Giuse Nguyễn Thế Vinh
UV. Phụng vụ

Maria Trần Thị Hồng Đào
Thủ quỹ

Phêrô Phạm Thanh Tâm
UV. Văn - Thể - Mỹ

Anton Nguyễn Văn Nam
Phó nội

Giuse Tr. Quang Minh Tân
Trưởng nhóm

Maria Trần Thị Hồng Đào
Phó ngoại

Cecilia Ng. Tr. Phương Hà
Thư ký

Anna Lê Hương Thu Lý
UV. Phụng vụ

Cecilia Ng. Bảo Bích Thùy
Thủ quỹ

Gioan Nguyễn Thái Sơn
UV. Văn - Thể - Mỹ

Martino Vũ Thương Hiếu
Phó nội

Antôn Nguyễn Văn Nam
Trưởng nhóm

Giuse Phạm Trọng Nhân
Phó ngoại

Maria Ng. Thị Bích Vân
Thư ký

Maria Trần Ngọc Thiên Ly
UV. Phụng vụ

Cecillia Ng. Tr. Phương Hà
Thủ quỹ

Gioan Nguyễn Thái Sơn
UV. Văn - Thể - Mỹ

Truyền thống Nữ Vương Hòa Bình

V.M. Phạm Đình Chiến, O.P.

Con số 10 tròn trịa mừng sinh nhật Nhóm Nữ Vương Hòa Bình hàm chứa biết bao điều khiến cho bất cứ ai đã từng gắn bó với Nhóm, đã từng thuộc về Nhóm đều ít nhiều bồi hồi cảm xúc thân thương. Đây là cơ hội để hân hoan bày tỏ niềm vui vì những thành quả đã gặt hái, để chúc cho nhau thêm vững bước trong bước đường sắp tới, nhưng cũng là dịp để ngồi lại điểm lại hành trình đã qua. Quá khứ dù chưa phải là xưa lắm nhưng cũng đủ để hình thành nên chút gì đó gọi là những nét riêng đặc sắc; gọi đó là truyền thống tưởng cũng là hợp lý.

Thế nên, trong bài viết mừng sinh nhật Nhóm, trước hết người viết mời độc giả tìm hiểu một đôi nét về điều được gọi là “Truyền thống”, tiếp đó người viết mạo muội khơi lên một đôi nét khắc họa “Truyền thống Nữ Vương Hòa Bình”, và cuối cùng, người viết hi vọng các thế hệ tiếp nối của Nữ Vương Hòa Bình, bằng năng lực sáng tạo và sức sống của người sinh viên trẻ tuổi, sẽ phát huy những nội lực tiềm tàng trong truyền thống ấy để tiếp tục xây dựng Nữ Vương Hòa Bình ngày càng lớn mạnh hơn, và như thế là tiếp tục xây dựng nên truyền thống của Nữ Vương Hòa Bình cho các thế hệ mai sau.

Truyền thống là gì?

Nói đến truyền thống, hẳn là nhiều bạn trẻ sẽ cho rằng truyền thống là một cái gì đó cũ rích, mang tính cách giáo điều kìm hãm sự phát triển và sức sáng tạo. Để làm rõ thuật ngữ này, người viết đành xuống thư viện lục mấy cuốn từ điển để xem các học giả định nghĩa như thế nào. Vì người viết không có được cuốn từ điển tiếng Việt nào (do hoàn cảnh xa nhà) nên xin được trích dẫn hai định nghĩa từ hai bộ từ điển khá uy tín sau:

- ❖ Webster’s New World Dictionary of the American Language (Anh ngữ).
- ❖ 《辭海》 (Hoa ngữ).

Trong tiếng Anh, Webster’s New World Dictionary of the American Language định nghĩa “Tradition” (truyền thống) như sau:

1. orig., a surrender or betrayal.
2. a) the handing down orally of stories, beliefs, customs, etc. from generation to generation. b) a story, belief, custom, proverb, etc handed down this way.
3. a long-established custom or practice that has the effect of an unwritten law; specif. any of the usages of a school of art or literature handed down through the generations, and generally observed.

4. Law same as delivery.
5. Theol. a) among Jews, the unwritten religious code and doctrine regarded as handed down from Moses. b) among Christians, the unwritten teachings regarded as handed from Jesus and the Apostles. c) among Muslims, the sayings and acts attributed to Mohammed, not in the Koran, but orally transmitted.¹

Người viết tạm dịch như sau: Truyền thống có 5 nghĩa

- ❖ Thứ nhất, theo nghĩa gốc, tradition có nghĩa là “đầu hàng” hay là “phản bội”.
- ❖ Thứ hai, nghĩa này phân làm hai: một là có nghĩa là những câu chuyện, tín ngưỡng, phong tục v...v...được truyền miệng từ thế hệ này sang thế hệ khác; hai là một câu chuyện, một tín ngưỡng, tập quán hay dụ ngôn được lưu truyền qua các thế hệ.
- ❖ Thứ ba, một tập quán (thói quen) hay một thực hành đã được tạo lập từ lâu đời có hiệu lực của một luật bất thành văn; nghĩa đặc biệt: bất cứ cách thực hành một trường phái nghệ thuật hay văn chương nào đó được lưu truyền qua các thế hệ.
- ❖ Thứ tư, truyền thống là lẽ luật như là được chuyển giao.
- ❖ Thứ năm, nghĩa thần học: trong Do thái giáo, truyền thống là giáo thuyết và luật pháp tôn giáo bất thành văn được lưu truyền từ ông Mô-sê; trong Ki-tô giáo, truyền thống là những giáo huấn được lưu truyền từ Đức Giê-su và các Tông đồ; trong Hồi giáo, truyền thống là những lời nói và việc làm được gán cho là của Đấng Tiên tri Mohammed tuy không được ghi lại trong kinh Koran nhưng được truyền miệng cho các thế hệ tương lai.

Vì là một bộ từ điển lớn nên Webster đưa ra các cách hiểu khá hoàn chỉnh về nghĩa của từ “truyền thống”. Ở đây người viết không có ý định đem tất cả ra phân tích, e rằng độc giả sẽ cảm thấy ngán ngẫm vì bài viết nặng tính khảo cứu chẳng (?). Theo thiện ý của người viết, chúng ta có thể áp dụng nghĩa thứ ba trên đây cho trường hợp chỉ truyền thống của một nhóm, một tập thể. Và như vậy, truyền thống của một tập thể có thể được hình dung như những tập quán, thói quen hay cách thực hành đã được nhiều thế hệ thực hành, sau được truyền lại cho các thế hệ đi sau; trong trường hợp này, nó có giá trị như một loại luật pháp bất thành văn (unwritten law). Lấy cái nghĩa này, độc giả sẽ thấy cách định nghĩa của Webster xem ra khá chặt chẽ. Tiếp đây, chúng ta cùng xem cách định nghĩa của 《辭海》(Từ Hải) trong Hoa ngữ:

¹ David B. Guralnik ed., Webster's New World Dictionary of the American Language, Simon and Schuster pub., New York 1983, p. 2422 .

1. 謂由 ▪ 史相沿襲之風俗、道德、思想、文化、習慣、信仰等。
2. 謂血統相傳世系承接。²

Người viết tạm dịch như sau:

- ❖ Nghĩa thứ nhất, truyền thống là phong tục, đạo đức, tư tưởng, văn hóa, tập quán, tín ngưỡng được lưu truyền theo dòng lịch sử.
- ❖ Nghĩa thứ hai, thể chế thừa kế theo huyết thống được lưu truyền từ đời này sang đời kia.

Nghĩa thứ hai theo “Từ Hải” có thể được xem như cách hiểu sát chữ: truyền (傳) có nghĩa là truyền lại, chuyển giao; và thống (統) trong ngữ “huyết thống”, nghĩa là cùng một gia tộc có liên hệ máu huyết. Hợp nghĩa của hai chữ, ta có nghĩa thứ hai ở trên. Nghĩa thứ nhất khá rộng, bao hàm nhiều lãnh vực, từ đạo đức, tín ngưỡng cho đến phong tục, văn hóa... Nghĩa này rất gần với nghĩa thứ hai trong định nghĩa của Webster.

Từ hai định nghĩa trên, ta có thể thấy, truyền thống là một thực thể được hình thành trong lịch sử, do nhiều thế hệ dày công tạo lập và truyền lại cho đời sau. Có thể nói truyền thống là chất kết dính các thế hệ với nhau. Người ta biết người ta thuộc về một tập thể nào đó là nhờ vào việc cùng thực hành những qui định, cùng tuân giữ những lễ thức có giá trị và có tính lịch sử. Dù những điều đó không được qui định bằng các văn bản luật pháp, nhưng giá trị của chúng lại ở một tầm mức cao hơn, tầm mức tinh thần.

Tuy nhiên, trong việc thực hành các truyền thống này, điều chúng ta cần lưu ý là hết sức tránh cái được gọi là ý thức hệ truyền thống (傳統意識). Từ Hải đã định nghĩa ý thức hệ truyền thống như sau: “指個人之思想意識局限於傳統範疇。凡事悉以傳統為依歸，排斥事物觀念之求新求變，因而常導致社會文化之沉滯退化”。³ (Ý thức hệ truyền thống: là ý thức hệ tư tưởng của một cá nhân giới hạn trong phạm trù truyền thống. Bất cứ sự việc gì đều lấy truyền thống làm điểm qui chiếu, bài xích việc mưu cầu sự cách tân và biến đổi trong quan niệm về sự vật, do đó thường dẫn đến sự đình trệ và suy thoái về văn hóa xã hội). Trong trường hợp này, truyền thống đã bị đưa lên hàng “ý thức hệ”, đồng nghĩa với việc suy tôn những gì thuộc về truyền thống như là những chuẩn mực cho mọi thời, bóp nghẹt mọi sáng kiến, không chấp nhận những thay đổi mang tính cách canh tân. Đây là điều thiết nghĩ không ai trong chúng ta muốn thực hành.

Từ cách hiểu chuẩn xác về định nghĩa truyền thống như trên, ta cùng điểm lại chặng đường đã qua của một tập thể, tuy nhỏ bé nhưng ít nhiều đã có một quãng thời gian hoạt động tương đối dài, để minh định một vài nét chấm phá đang dần hình thành nên điều được gọi là “Truyền thống Nữ Vương Hòa Bình”.

² 熊鈍生主編，《辭海》，臺灣中華書局印行，民國68年，trang. 426.

³ 熊鈍生主編，sách đã dẫn，trang 427.

Truyền thống Nữ Vương Hòa Bình

“Truyền thống Nữ Vương Hòa Bình” là cách nói ngắn gọn của cụm từ “Truyền thống của Nhóm sinh viên Công giáo Nữ Vương Hòa Bình”. Từ lâu nay, trong câu chuyện của các bạn sinh viên Công giáo đang học tại Sài Gòn, cụm từ Nữ Vương Hòa Bình mặc nhiên đã được thừa nhận để chỉ một nhóm sinh viên Công giáo. Thế nên, khi gọi tắt “Truyền thống Nữ Vương Hòa Bình” tưởng cũng không có gì đáng bị liệt vào hàng “ngoạ ngôn” hay “đại ngôn”.

May mắn được đồng hành với Nữ Vương Hòa Bình ngay từ những ngày đầu vất vả thành lập, người viết được chứng kiến sự lớn mạnh từng ngày của tập thể này. Sự dày công xây dựng, những nỗ lực bền bỉ của các vị linh hướng, của các anh chị đồng hành và nhất là của các thế hệ sinh viên trong suốt thời gian qua thực sự đã làm nên điều mà chúng ta có thể tự hào gọi là “Truyền thống Nữ Vương Hòa Bình”. Người viết tạm nêu lên đôi điều sau đây:

Nữ Vương Hòa Bình (NVHB) là một nhóm sinh viên được thành lập như một sân chơi cho các bạn sinh viên, không phân biệt tôn giáo tín ngưỡng, nhưng lấy nền tảng Công giáo làm căn bản, nghĩa là các sinh hoạt tâm linh, tôn chỉ và mục đích của NVHB dựa trên truyền thống tâm lý của Giáo hội Công giáo. Chính đặc điểm này đã thu hút rất nhiều bạn trẻ đến với Nhóm. Trong quá trình xây dựng Nhóm, Ban Đồng hành tiên khởi cùng với các bạn sinh viên đã nỗ lực xây dựng một nhóm sinh viên năng động và tích cực trong các hoạt động.

Trước hết, Nhóm ý thức nguồn sinh lực phong phú làm động lực cho mọi hoạt động của Nhóm chính là Ôn Chúa và sự phù hộ của Đức Maria. Chính vì thế, sinh hoạt trọng yếu của Nhóm chính là Thánh lễ và các hoạt động tâm linh giúp các bạn sinh viên xây dựng và phát triển đời sống đức tin.

Kế đến, sự lớn mạnh và hoạt động ngày càng hiệu quả của Ban Điều hành và tập thể Nhóm là thành quả đạt được nhờ được xây dựng trên sự hiểu biết và tôn trọng lẫn nhau. Sự cách biệt giữa Ban Đồng hành và Ban Điều hành được giảm đến mức tối đa để tạo tình thân thương giữa các thành viên trong gia đình NVHB. Thành viên của NVHB, dù đó là linh mục, tu sĩ hay là một bạn sinh viên còn đang bơ vơ bước vào Nhóm, đều được mời gọi trải tình thân của mình với các thành viên khác, xem nhau như thành viên của một đại gia đình.

Thứ ba, ý thức học tập chuyên môn là mục tiêu quan trọng hàng đầu của giai đoạn sinh viên, các thành viên của NVHB chú trọng đến việc động viên mọi thành viên nỗ lực học tập. Đồng thời, trong các sinh hoạt thường xuyên, NVHB tích cực mời các chuyên viên về nhiều lãnh vực đến chia sẻ với Nhóm về các vấn đề liên quan.

Thứ tư, ý thức mình là những người trẻ sau này sẽ gánh vác những trách nhiệm đối với xã hội và cộng đồng, NVHB không ngừng mời gọi các thành viên thao thức các vấn đề của xã hội thông qua các sinh hoạt ngoại khóa. Đến với những người ít may mắn hơn mình, các bạn học được thế nào là chia sẻ, thế nào là cảm thông. Cũng chính trong môi trường sinh hoạt ngoại khóa, các bạn không ngừng trau dồi cho bản thân kỹ năng sống, kỹ năng làm việc tập thể và kỹ năng tổ chức, lãnh đạo.

Cuối cùng, sợi dây liên kết giữa các thành viên đã trưởng thành hiện không còn sinh hoạt với Nhóm với các thành viên hiện tại đang hình thành ngày một rõ nét hơn. Chính mối liên kết này giúp cho NVHB ngày càng vững mạnh hơn; đồng thời, những anh chị đã rời Nhóm nay có dịp được quay trở lại thể hiện tinh thần trách nhiệm của mình đối với các lớp đàn em.

Chỉ đơn cử năm yếu tố tạm gọi là những tinh túy của “Truyền thống NVHB” để tất cả chúng ta cùng trân trọng và gìn giữ. Những yếu tố đó hẳn là chúng ta đã từng biết, đã từng thực hành, nhưng chưa ý thức cách rõ ràng chúng là những yếu tố xây dựng nên NVHB hiện tại. Năm yếu tố ấy có liên quan mật thiết với nhau và mang tính cách hỗ trợ cho nhau. Tuy chúng không được phát biểu như một hình thức nội qui hay mang tính cách bó buộc, nhưng chúng đều hiện diện một cách cụ thể trong các sinh hoạt của NVHB.

Tiếp nối “Truyền thống NVHB” để kiến tạo những giá trị có “thương hiệu” NVHB

Hẳn ai trong chúng ta cũng đều đồng ý rằng: một tổ chức không có truyền thống là một tổ chức không có cội nguồn, không có gốc rễ. Trong tổ chức ấy, các cá nhân chắc chắn ít có những mối liên hệ chung với nhau. Khi người ta ý thức được cội rễ của mình, cùng thực hành những điều đã được xác định là có giá trị, lúc ấy người ta sẽ nhận ra một điều hết sức thực rằng: họ thuộc về nhau.

Truyền thống thực sự luôn chứa đựng trong nó một nguồn sinh lực mạnh mẽ. Nguồn sinh lực ấy âm thầm tuôn chảy, âm thầm phát huy sức mạnh và có công năng nuôi dưỡng sự sống. Nếu một cái được gọi là truyền thống mà nó phá vỡ nhiệt tình của tuổi trẻ, ngăn ngừa sự phát triển, đè bẹp khả năng sáng tạo thì chúng ta có thể nói rằng đó không phải là truyền thống thực sự. Truyền thống thực sự hiển nhiên phải là một ngọn lửa nung nấu sức mạnh, khơi gợi sự phát triển và là nguyên ủy thống nhất mọi thành viên trong tổ chức.

Trong thực hành, hẳn có những lúc người ta rơi vào trường hợp dẫn đo suy nghĩ: liệu điều tôi đang làm có đúng với truyền thống của tập thể không? Liệu truyền thống mà tôi vẫn tin tưởng có làm ngăn cản những dự định của tôi không? Phải chăng cái mà mọi người gọi là truyền thống ấy chỉ là hòn đá làm tôi vấp ngã? Phải chăng cách nghĩ của tôi quá mới mẻ, cấp tiến, không phù hợp với truyền thống?

Người viết tạm đưa ra một hình ảnh: truyền thống và hiện đại sánh như bước chân đi tới, luôn luôn có hai nhịp. Thiếu một nhịp, bước chân sẽ loạn choạng. Thiếu một nhịp, bước chân không thể tiến bước. Như đã nói, truyền thống không kìm hãm sự phát triển, là nguồn nuôi dưỡng sự sống, tức hàm chỉ truyền thống nâng đỡ và là động lực của phát triển. Một cách tương phản, hiện đại không ngừng làm cho truyền thống được hiển hiện trong thực tế cuộc sống, đồng thời qua thực tế, hiện đại góp phần làm cho truyền thống được phong phú hơn. Nói cách khác, thông qua những gì chúng ta đang làm, truyền thống tiếp tục được vun đắp. Như thế, truyền thống không có gì là xa lạ, trừu tượng hay phi thực tế; nó vốn dĩ hết sức giản dị, gần gũi, nó chính là những gì chúng ta đang làm nên.

Trong nỗ lực kiến tạo ấy, người viết xác tín rằng, truyền thống tốt đẹp của NVHB sẽ không ngừng sản sinh những giá trị cao đẹp của yêu thương, bao dung, xả thân hi sinh vì tha nhân, đoàn kết gắn bó.... Những giá trị ấy góp phần làm cho cuộc sống phong phú hơn, xinh đẹp hơn. Những giá trị ấy sẽ làm thăng hoa cuộc sống của mỗi cá nhân thành viên cũng như làm cho tập thể NVHB trở nên một tập thể vững mạnh, sáng ngời tinh thần “Nhiệt tình – Đoàn kết – Vươn lên”. Ấu đó cũng chính là những giá trị mang thương hiệu NVHB vậy.

Thay lời kết

Sinh nhật lần thứ mười của NVHB là dịp để chúng ta vui mừng và tự hào về những gì chúng ta đã nỗ lực cố gắng trong suốt thời gian qua. Đây cũng là dịp để chúng ta nhìn lại chặng đường đã qua để tạ ơn Chúa, cảm ơn Đức Maria Nữ Vương Hòa Bình đã không ngừng quan phòng và gìn giữ. Đây cũng là dịp để chúng ta nhắc nhở nhau cần phải cố gắng hơn nữa trong việc xây dựng NVHB. NVHB có diện mạo thế nào là do ý thức trách nhiệm của mỗi người chúng ta trong việc đem truyền thống tốt đẹp của tập thể vào những sinh hoạt chung và đời sống riêng của cá nhân. Ước mong mỗi thành viên của NVHB, dù là “cụ”, hay còn “non”, hay “đang lớn”, dù ở bất cứ nơi đâu, đều cảm thấy tự hào vì rằng “chúng ta thuộc về nhau”!

Viết từ Taipei, ngày Chúa Giáng Sinh, 2007

10 năm - một hành trình

Phần III

NỮ VƯƠNG HÒA BÌNH

DẤU ẤN TRONG TÔI

Nhiệt tình - Đoàn kết - Vươn lên

Các bạn sinh viên Nữ Vương Hoà Bình thân mến!

Năm nay, các bạn mừng tròn 10 tuổi. Mười tuổi Nhóm chứ không phải 10 tuổi sinh viên (lưu ban như thế thì lâu quá), càng không phải các bạn 10 tuổi (sinh viên rồi mà !). Các bạn có lý do để mừng và chúc mừng nhau. Một nhóm sinh viên, trong đó mỗi người chỉ tham gia cao lắm là 4-5 năm, thế mà Nhóm đã trụ được mười tuổi, hơn hai thế hệ, kể là đáng mừng rồi. Hơn nữa, Nhóm vẫn đầy sức sống và hăng say tiến bước. Chúng tôi chúc mừng các bạn, và chúc mừng những người đang hướng dẫn Nhóm các bạn.

Tên gọi nhóm Nữ Vương Hoà Bình, cũng là Bồn mạng của nhóm, có vẻ như chẳng liên hệ gì đến đời sinh viên cả, nhưng thực ra Đức Maria Nữ Vương Hoà Bình quả là mẫu gương tuyệt vời cho đời sinh viên của các bạn, trong lúc còn mài ghế nhà trường cũng như trong suốt cuộc đời sau này của người mãi mãi truy tìm chân lý.

Thực vậy, nếu người đi học là người luôn truy tìm chân lý, thì học nơi ai hơn nơi Đức Maria, Đấng đã đặt câu hỏi “việc ấy xảy ra thế nào được ?” và cũng sẵn sàng mở lòng đón nhận chân lý : “xin thực hiện nơi tôi như lời sứ thần” (Lc 1,34-38).

Nếu việc học là khát khao và yêu mến tri thức, thì còn ai hơn Đức Maria, mẫu người “hằng ghi nhớ những kỷ niệm ấy, suy đi nghĩ lại trong lòng” (Lc 2,19).

Nếu đời môn sinh là lắng nghe, nếu con đường đi tìm tri thức đích thực là đón nhận, thì học ai hơn học nơi Đức Maria, Đấng đã dạy cho chúng ta con đường đi tìm: “Người bảo gì các anh cứ việc làm theo” (Ga 2,5).

Và nếu tất cả tri thức của chúng ta cũng là để trở nên “khí cụ bình an” xây dựng một thế giới hoà bình, thì học ai hơn học nơi Đức Maria người đã vội vàng lên miền núi, đến thăm và đem bình an đến cho tha nhân (Lc 1,39).

Các bạn thân mến,

Nối tiếp một hành trình, chủ đề của dịp mừng Nhóm 10 tuổi, là nối tiếp cuộc hành trình của các Anh Chị đã thành lập Nhóm và gây dựng Nhóm đến hôm nay. Nối tiếp cuộc hành trình cũng là nối tiếp những nỗ lực học tập mà các bạn đã khởi sự để có được ngày hôm nay, không bao giờ ngơi nghỉ. Chủ đề “Nối tiếp một hành trình” cũng mời gọi các bạn hăng say nhập vào đoàn lữ hành của Giáo hội, dõi theo đức Maria, người lữ hành trong đức tin, để cùng nhau hành trình tìm kiếm tri thức đích thực của Đấng Toàn Tri.

Chúc các bạn dịp lễ vui tươi, bình an và nhiều Ôn Chúa. Chúc các bạn thành công trên con đường học tập để xây dựng Giáo hội và Xã hội.

Thân mến

LM. Giuse Ngô Sĩ Đình, OP.

Trụ sở Tỉnh dòng Đa Minh, ngày 30.12.2007

Nhiệt tình – Đoàn kết – Vươn lên

Trang 39

MƯỜI NĂM HỒNG ÂN

Mắm Ruốc

Mười năm cảm tạ hồng ân
Muôn vàn ơn phúc đỡ nâng dịu dàng
Hòa Bình hai tiếng kính dâng
Hành trình một chặng đường chân cúi nhìn.

Mười năm trước những ngày Nhóm thành lập
Thật tuyệt vời dòng kí ức ngược xuôi
Lửa nhiệt tình góp chung tình đoàn kết
Sự bình an lan tỏa khắp mọi nơi.

Theo thời gian, Nhóm hoàn thiện từng mặt
Nhiều bàn tay, khối óc cùng dựng xây
Đem sức trẻ khắc ghi trong kỉ niệm
Lấy thời gian thêu dệt tấm tình người.

Dòng đời xuôi ngược ngược xuôi
Mãi mãi theo đuổi trong chơi tháng ngày
Chợt thấy có Nhóm hôm nay
Nhóm mai sau nữa vẫy tay gọi mời...

“Nữ trình nhân ái tuyệt vời
Vương quyền tay Mẹ muôn đời trao ban
Hòa ca thần thánh hát vang
Bình an nhân thế Mẹ nâng giữ gìn”
Nhiệt tình - đoàn kết - vươn lên!
Khắc ghi trong dạ, vững tin vào đời.

10 năm hay U10...

Giuse Trần Vinh Hà, O.P.

Trong cuộc đời, mỗi người chúng ta cũng có những chương trình riêng. Và vẫn xảy ra những giây phút mỗi người phải lựa chọn giữa chương trình của mình và kế hoạch của Thiên Chúa. 10 năm tuy chưa phải là dài, nhưng cũng không phải là ngắn. Trong 10 năm đó, vẫn có những biến cố làm đảo lộn dự tính tốt đẹp của chúng ta, buộc chúng phải suy nghĩ, phải lựa chọn. Vẫn có những hoàn cảnh làm chúng ta phải bối rối vì không biết phải làm gì. Vẫn có những sự kiện khiến chúng ta phải có thái độ mở rộng trước những điều lạ lùng, những điều kỳ diệu của Thiên Chúa.

Trong sự mừng vui sinh nhật lần thứ 10, với cương vị người Đồng Hành **U10**, và đứng trước yêu cầu ngày càng cao của chất lượng giáo dục, từ nhận thức đúng đắn về rèn luyện phẩm chất đạo đức, vai trò của học vấn, kiến thức chuyên môn, khả năng sống, sáng tạo, nỗ lực rèn luyện, thì thật sự rất cần thiết cho các bạn. Các bạn là những sinh viên, vừa là thế hệ kế tục, vừa là người phát huy nguồn lực trí tuệ vô cùng quý giá của dân tộc, và vừa có vai trò quan trọng đối với quá trình xây dựng Giáo hội và xã hội.

Bởi lẽ đó, Anh thấy ngày càng có nhiều bạn phấn đấu, trau dồi, học thêm những môn ngoại khóa, chẳng hạn như: ngoại ngữ, tin học và các môn bổ trợ khác. Từ đó cho thấy, các em đã có ý thức và chủ động trong quá trình đào tạo chính bản thân mình. Hơn thế nữa, đa số các bạn có lối sống lành mạnh, đạo đức, trong sáng, giữ được tinh thần đoàn kết, tương thân, tương ái; cùng giúp nhau học, cùng quy tụ nhau ở chung một nhà trọ, cùng bổ túc kiến thức cho nhau; không xa hoa, không đòi hỏi...

Nhiều bạn đã kiên trì vượt qua khó khăn, vừa lao động để mưu sinh, vừa học tập và tham gia các sinh hoạt trong nhóm. Các bạn đã có xu hướng vươn ra tiếp cận, chiếm lĩnh thị trường và tự khẳng định mình trong thực tiễn xã hội. Chẳng hạn, làm đội trưởng trong một nhóm phục vụ nhà hàng, để rồi có thể linh động, sắp xếp nhân sự các bạn trong nhóm mỗi khi cần; cùng hợp tác, làm chung để thiết kế cho một quán cà phê nào đó... Nhìn chung, trình độ, kiến thức, kết quả học tập và tinh thần đoàn kết của các bạn khá và rất khá.

Thêm vào đó, hình ảnh các bạn tình nguyện xông pha trong bão, lũ, giữa nắng, gió nơi Ông Dèo, Kinh Đức Bà, ở Vĩnh Xuân, Long Mỹ, Tân Uyên, Trà Ban... trên những kênh rạch xa xôi, heo hút đã trở thành hình ảnh thân quen, in đậm trong nhật ký nhóm. Đó là những ý nghĩa thật đẹp, thật khát vọng và ước mơ. Song, chúng ta cũng nhận rõ về một số hạn chế và những khó khăn, thách thức đối với các bạn, nhưng đó chỉ là số ít không đáng kể.

Thật vậy, rất tự hào và hy vọng về thế hệ **U10** hiện nay của các bạn. Trí tuệ là nguồn tài nguyên quý giá của mỗi dân tộc. Tài nguyên đó đang nằm chính trong mỗi bạn là những sinh viên. Tuy nhiên, sinh viên là lớp người đang trong quá trình hoàn thiện, khẳng định nhân cách và tài năng, còn thiếu từng trải và kinh nghiệm sống. Do đó, các bạn cần được sự quan tâm, định hướng, dìu dắt, hỗ trợ, tạo điều kiện của quý Cha, quý Sơ, các Anh Chị Đồng Hành, các Anh Chị Cựu, đặc biệt nhất là sự quan tâm của chính các bạn với nhau, hay nói khác hơn là trách nhiệm của mỗi người chúng ta.

Tôi và Bạn

Chân Luận

*Viết cho người tôi yêu
Viết cho người tôi thương
Viết cho người tôi mến
Viết cho những ân tình
Viết cho những lỗi lầm
Viết cho những thứ tha*

*Viết cho những giận hờn
Viết cho những ưu tư
Viết cho những mong chờ
Viết cho tất cả...*

Tôi không biết tại sao mình lại đến với Nhóm. Cũng chẳng hiểu vì lý do gì mà tôi đã gắn bó với Nhóm cho đến bây giờ. Chẳng một lý thuyết sâu xa, chẳng một lý tưởng cao vợi, tôi chỉ biết đến bây giờ tôi vẫn còn gắn bó với Nhóm. Nhóm đã mang đến cho tôi rất nhiều.

Nhóm đã dạy cho tôi biết thế nào là yêu thương, thế nào là phụ bạc. Nhóm đã cho tôi cảm nếm thế nào là sung sướng, thế nào là khổ đau. Nhóm đã cho tôi hân hoan lúc được ủi an, tủi hờn khi bị trách móc. Nhóm đã cho tôi âm thầm những lúc thành công, đã cho tôi rộn rã khi gặp thất bại.

Nhóm cho tôi ấm áp và giá lạnh của tình đời, tình người. Nhóm cho tôi chân thành và giả dối. Nhóm cho tôi bình an và lo lắng, hy vọng và thất vọng. Nhóm cho tôi ân cần và hờ hững. Nhóm cho tôi thuận lợi và khó khăn. Nhóm cho tôi quảng đại và hẹp hòi. Nhóm cho tôi ân tình và khắc khoải. Nhóm cho tôi nhiệt tình và chán nản, đoàn kết và chia rẽ, vươn lên rồi quy xuống.

Nhóm cho tôi tất cả.

Từ buổi đầu đến Nhóm, tôi đã cảm nhận được tất cả những gì sẽ xảy đến. Tôi đã có những người bạn, những anh chị mà tôi đã rời xa khi chấp nhận ra đi. Những lúc khó khăn, tôi đã tìm đến Nhóm như một điểm tựa. Những khi có niềm vui, tôi đã tìm đến Nhóm để sẻ chia. Những lúc thất bại, chính Nhóm là nơi tôi học được kinh nghiệm. Từ một anh chàng ngốc nghếch, tôi đã lớn dần lên, dần biết rằng trên con đường mình đang đi, còn rất nhiều điều vấp vấp. Tôi chỉ biết rằng, giờ đây, Nhóm đã trở thành một phần không thể thiếu trong tôi.

Có lẽ điều làm cho tôi gắn bó với Nhóm nhất là việc tham gia vào Ban Điều Hành của Nhóm. Từ ngày đầu tiên đến Nhóm, như hầu hết những bạn đến Nhóm lần đầu, tôi cảm thấy lạc lõng; không một lời hỏi thăm, không được tiếp đón. Tôi đã nghĩ sẽ chẳng bao giờ tôi đến Nhóm nữa. Nhưng rồi, một ý nghĩ khác làm chủ trong tôi:

mình có là gì đâu mà Nhóm phải tiếp đón, mình đã tự nguyện đến Nhóm mà! Nếu ai mà cũng như mình thì Nhóm làm sao tồn tại được! tôi quyết định gạt bỏ tự ái để chủ động đến với Nhóm, chủ động tham gia vào các công tác của Nhóm.

Sau Mùa Hè Xanh năm 2000 của Nhóm, tôi được tham gia Ban Điều Hành. Đầu tiên là Ủy Viên Phụng vụ, rồi Ủy viên Văn thể mỹ, và cuối cùng là Phó Nội vụ. với sự cộng tác của các thành viên, Anh Linh hướng, các Anh Chị Đồng Hành ... tôi đã cố gắng hoàn thành công việc của mình dù không phải lúc nào khả năng của tôi cũng đáp ứng được yêu cầu rất cao của bốn phận.

Là thành viên của Ban Điều Hành, tôi được trực tiếp làm những công việc của Nhóm. Tôi thực sự vui mừng vì qua công việc, tôi được dạy dỗ và học hỏi rất nhiều. Có những kinh nghiệm mà tôi đã phải trả những giá rất đắt mới có thể học được.

Là Ủy viên Phụng vụ, tức là bạn đã nắm một phần rất quan trọng trong sinh hoạt tinh thần của Nhóm. Cái hồn của những dịp tĩnh tâm, những Thánh Lễ ...tùy thuộc vào bạn khá nhiều.

Là Ủy viên Văn thể mỹ, bạn phải biết khơi gợi khả năng của các thành viên trong các hoạt động văn hóa, văn nghệ, thể thao... Chính từ đây, tinh thần giữa các thành viên trở nên khăng khít hơn, khả năng của các thành viên mới được khám phá và phát hiện. Cũng chính những hoạt động này luôn là cơ hội cho các thành viên thực sự cảm thấy mình có thể bộc lộ tài năng. Hãy nhìn vào những dịp chuẩn bị Lễ Bồn Mạ, những khi các tổ chuẩn bị báo tường, nội san Thắp Sáng... bạn sẽ thấy được điều đó.

Là Phó Nội vụ, bạn là người nắm chắc những công việc của Nhóm; bạn là người mà Trưởng nhóm luôn tin cậy, là người mà Anh Linh hướng, Ban Đồng Hành, Ban Điều Hành và toàn Nhóm có thể giao cho nhiều công việc.

Là thành viên Ban Điều Hành, bạn không thể tránh khỏi sức ép từ hai phía: Anh Linh hướng, Ban Đồng Hành và các thành viên. Bạn đừng cảm thấy sợ hãi khi tôi nói đến sức ép, bởi đó là cơ hội cho bạn nhận rõ giới hạn khả năng của mình và cảm nhận được sự quan tâm của Anh Linh hướng, Ban Đồng Hành và toàn Nhóm dành cho bạn, dù sự quan tâm ấy ở những lúc khác nhau có những cung bậc khác nhau. Hãy nhìn vào những dịp tĩnh tâm dành riêng cho Ban Điều Hành, hãy thực sự lao mình vào công việc, bạn sẽ thấy được điều đó.

Với Nhóm, bạn sẽ cảm nhận được yêu thương để tránh đi những biểu hiện phụ bạc mà bạn có thể vô tình gây ra. Trong sung sướng và khổ đau, bạn sẽ vững vàng hơn dù ở trong Nhóm hay ngoài Nhóm. Hân hoan khi được ủi an, bạn sẽ không bị ngã quỵ khi bị trách móc. Gặp thất bại trong Nhóm, bạn mới hiểu thành công chỉ là một phút thoáng qua, điều mà bạn cần quan tâm là luôn luôn cố gắng. Những lúc gặp giá lạnh của tình đời, tình người, bạn mới biết phải trân trọng và giữ gìn những lúc nồng ấm của tình huynh đệ. Những khi cảm nhận được sự chân thành, bạn mới hiểu mình không nên giả dối. Những lúc bình an và hy vọng, bạn mới hiểu thế nào là lo lắng thất vọng. Sau những lúc bị hờ hững, bạn mới hiểu sự ân cần không chỉ là quan tâm đến nhau.

Tôi, cũng như bạn, là những người đã đến với Nhóm và sống trong Nhóm, cùng Nhóm đi qua những thăng trầm. Tôi chắc rằng, có những lúc chúng ta sẽ cảm thấy thất vọng và chán chường. Có những lúc chúng ta sẽ cảm thấy chán nản vì Nhóm. Có những lúc Nhóm sẽ cảm thấy chán nản vì bạn. Những lúc ấy, tôi tin bạn sẽ không chỉ

nghĩ đến sự thất vọng hay chán chường. Vậy thì tại sao chúng ta không nghĩ đến hy vọng và vui tươi? Làm cho Nhóm trở nên một người bạn, một “bờ vai”, đó là điều mà tất cả chúng ta đều làm được khi chúng ta thực sự dành cho Nhóm một tấm lòng.

Tấm lòng của bạn sẽ có lúc bị tổn thương, nhưng sẽ được hàn gắn. Tấm lòng của bạn có thể bị nghi ngờ, nhưng sự chân thành luôn phá tan đêm tối. Tấm lòng của bạn có thể không đủ lớn, nhưng đó là điều cần thiết. Hãy dành cho Nhóm, cho nhau tấm lòng. Khi đó, chúng ta sẽ biết làm cho nhau vui, làm cho nhau hân hoan; đau khổ sẽ vơi đi và hạnh phúc sẽ dâng trào, dù có những khi nhờ nước mắt.

Sống trên đời cần có một tấm lòng – nhạc sỹ Trịnh Công Sơn đã viết như vậy.

Nối tiếp một hành trình

Giuse Trần Kiều

Có lời hát rằng: “*Nếu có ước muốn trong cuộc đời này, hãy nhớ ước muốn cho thời gian trở lại...*”. Vâng, có lẽ chúng ta cũng thế các bạn nhỉ, dù biết chắc rằng thời gian làm sao trở lại được, nhưng ta vẫn ước muốn phải không bạn. Thế thì ta phải ước muốn níu kéo thời gian trở lại như thế nào đây? Và để thực hiện được những mơ ước đó trong ta, cho dù cái thời gian ấy không còn nữa, ta phải làm gì? Phải chăng chỉ còn một cách đó là: “***nối tiếp một hành trình...***”.

Như là một định luật, thời gian tuân theo vòng xoay của tạo hóa mà không thể nào cho người ta níu kéo lại. Nói như thế, để những ai đang hưởng trọn những phút giây tuyệt vời của cuộc đời mình hôm nay, phải biết gìn giữ, trân trọng và quyết thực hiện cho được hoài bão của mình, đừng để thời gian từ từ trôi qua một cách nhạt nhẽo và vô vị. Để rồi với những lo toan bộn bề của tương lai, quá khứ, trường đời, sự đời và kể cả nợ đời... làm cho ta không thể nào níu kéo lại được.

Quả thế, hành trình của Chúa Giêsu và các môn đệ đã giúp cho chúng ta đạt tới ơn cứu độ trong Vinh Quang của Người qua cái chết trên Thập giá. Hành trình của Chúa Giêsu không phải là một hành trình bình thường, mà là hành trình đi lên kinh thành Giêrusalem trong giây phút hiện tại. Đó là một đoạn đường gay go mà Ngài phải bước lên. Ngài bước lên đoạn đường đó lần cuối cùng. Ngài biết cái chết chắc chắn đang chờ đợi Ngài ở cuối hành trình. Ngài biết thời gian Ngài sống trên trần thế sắp chấm dứt. Rồi đây Ngài sẽ phải giã từ các môn đệ thân yêu. Thời gian này thật quan trọng. Không ngạc nhiên chút nào, Ngài chỉ đề cập tới những điều chủ yếu mà thôi. Ngài nhắc lại: *Thầy sẽ phải chết, nhưng điều mừng vui là Thầy sẽ sống lại.*

Vâng, Chúa Giêsu đã hướng các môn đệ của Ngài đi tiếp một hành trình mà cho dầu là phải chết. Bởi lẽ, để hướng về tương lai, ta phải sống giây phút hiện tại trước đã. Và, ta phải xác tín rằng ở đây và bây giờ là những yếu tố quan trọng nhất. Có lẽ trong đời sống chúng ta thường bị chia cắt vì những gì đã xảy ra trong quá khứ hay những điều có thể diễn ra trong tương lai. Vì thế, không dễ dàng để thực hiện ước muốn vào giây phút hiện tại. Nhưng, chúng ta được mời gọi học sống mỗi ngày, mỗi giờ, mỗi phút như là ***nối tiếp một hành trình***; một khởi đầu mới, như là một cơ hội độc đáo làm cho mọi sự nên mới mẻ và sống một cách trọn vẹn.

Thánh Irênê đã diễn tả chân lý đó một cách long trọng khi ngài nói: “***Vinh quang của Thiên Chúa là con người biết sống một cách trọn vẹn***”. Chắc hẳn lời ca tụng tuyệt vời mà chúng ta dâng lên Thiên Chúa, Đấng Sáng Tạo chúng ta, là vui hưởng trọn vẹn quà tặng của Ngài và vui hưởng trong kỳ hạn Ngài ân ban, để qua đó chúng ta vững bước nối tiếp một hành trình...

“Sân thượng. . . đời tôi”

Trần Minh Châu – Cựu Sinh viên NVHB

Đã qua ba lần kỷ niệm ngày lễ truyền thống của Nhóm tôi xa Sài Gòn, xa Nhóm, ấy thế mà cái sân thượng nơi tôi đã gắn bó suốt thời sinh viên và tất tần tật những hoạt động diễn ra trên nơi ấy vào sáng chủ nhật vẫn cứ hiện ra rõ mồn một trong tâm trí tôi.

Nhớ cái ngày đầu tiên đặt chân lên nơi ấy, xếp hàng vào trong vòng tròn người rộng lớn, trong tôi đầy cảm giác bối ngỡ, rụt rè của một cô gái “Bắc Kỳ”. Tôi đứng cạnh Anh, Anh quan tâm và hỏi han một vài câu quen thuộc. Tôi và Anh cùng là nhân vật lần đầu tiên đến với Nhóm trong ngày hôm ấy. Giờ đây, Anh trở thành một nhân vật đặc biệt - Đại Ca của Nữ Vương Hòa Bình, còn tôi, trong tôi cũng có nhiều sự đổi thay tích cực.

Trên cái sân thượng ấy, tôi đã được lĩnh hội biết bao ý tưởng nhân văn sâu sắc. Tôi có cơ hội rèn luyện một tư duy trưởng thành.

Trên cái sân thượng ấy, tôi đã được thỏa sức sáng tạo và bộc lộ bản thân mình. Tôi có cơ hội rèn luyện để trở nên tự tin hơn.

Trên cái sân thượng ấy, tôi được thể hiện “vai diễn” cuộc đời

mình với những “hỷ, nộ, ái, ố”... tôi được chia sẻ và cảm thông.

Trên cái sân thượng ấy, tôi nhận được sự giúp đỡ, và tôi cũng có cơ hội giúp đỡ người khác. Tôi thấy mình tự trọng hơn, yêu mình hơn vì tôi biết rằng tôi có ích cho nhiều người...

Đi lên sân thượng là đi lên “*kiến trúc thượng tầng*” của đời mình. Vậy thì, sao bạn lại không sẵn sàng bước lên nhỉ?

NỮ VƯƠNG HOÀ BÌNH

MẸ BẢO TRỢ CHÚNG CON

Phêrô Đình Quang Mạnh Hùng, O.P.

Thầy Thế có đưa cho tôi bản Quy chế hoạt động của Nhóm Nữ Vương Hoà Bình và bảo cố gắng đọc, rồi soạn giúp một bài hát cho Nhóm. Vì tình nghĩa anh em nên tôi nhận lời, nhưng suy nghĩ đôi ngày, tôi đành gác qua một bên, vì thú thật dù tôi đã đọc hàng trăm lần bản nội qui nhưng vẫn không sao cảm được gì...

Tôi vốn rất thích sinh hoạt với anh em sinh viên, nhưng tiếc rằng thời gian này còn bận nhiều chuyện nên không thể tham gia được. Thầm nghĩ, thôi thì cố gắng giúp họ một bài hát, cũng là một cách tham gia rồi. Tôi lại tiếp tục suy nghĩ... và Thầy Thế cũng tiếp tục gọi điện nhắc tôi.

Tu viện tôi gần trường tiểu học, chiều chiều tôi vẫn được nghe các em sinh hoạt ca hát rất vui tươi, hồn nhiên, và bao giờ cũng thế, cao trào vẫn là khẩu hiệu “sẵn sàng”,... Bằng giọng thơ ngây, non nớt với những đôi môi chúm chím xinh xinh, sao trong tôi lại như vắng nghe tiếng đạn nổ nơi trận tuyến... có lẽ cũng là một cách giáo dục, một tinh thần yêu quê hương đất nước là phải sẵn sàng cầm súng chiến đấu bảo vệ non sông... Tôi không dám nhận xét hay phê bình gì, đây chỉ là những hình ảnh thoáng qua trong tôi...

... Và tôi giật mình bởi tiếng chuông nhà thờ, các em đã tan học, tu viện trở lại bầu khí yên bình, thanh tịnh... Đặt bản qui chế xuống bàn, và miệng chợt ngân nga giai điệu mở đầu của bài hát: “*Nữ Vương Hoà Bình, Mẹ bảo trợ chúng con...*”

Hôm đó là Thứ Sáu, và tôi tiếp tục thức khuya để hoàn tất bài hát, nhân tiện sáng hôm sau Thứ Bảy, Thầy Thế qua đầu banh có bài hát luôn. Nhờ ơn Đức Mẹ bảo trợ, tôi đã kịp đưa bài hát cho Thầy Thế đúng hẹn

.....

Hằng ngày qua các phương tiện thông tin đại chúng, chúng ta được nghe nói nhiều đến tình hình chiến sự ở nhiều nơi trên thế giới... Con người có thể nhân danh những điều cao cả để chiến đấu, ngay cả nhân danh một nền hoà bình để chiến tranh...

Vậy mà vẫn có những bạn trẻ sinh viên đã chọn Nữ Vương Hoà Bình bảo trợ cho Nhóm mình.

Đức Maria, một nữ tì hèn mọn, một thôn nữ thấp cổ bé miệng thì có sức mạnh đâu mà chiến đấu, chính vì thế mà cả đời Mẹ là gì, đó là thừa hai tiếng “Xin Vâng”, quả là tuyệt vời và phiêu lưu làm sao phải không các bạn. Xin Vâng là vũ khí và là sức mạnh của Mẹ, để rồi Đấng Mẹ sinh ra sẽ là Thái Tử Hoà Bình.

Anh em sinh viên rất thân mến, ngày hôm nay chúng ta cũng giống như Đức Maria, các bạn là sinh viên, còn tôi là tu sĩ, chúng ta cũng là những thành phần thấp bé trong xã hội. Các bạn quả là khôn ngoan đã biết chọn Đức Maria đã Đấng bảo trợ cho khát vọng của mình. Vậy chúng ta hãy tin tưởng nơi Mẹ, xin Mẹ dạy chúng ta biết thừa Xin Vâng theo thánh ý Thiên Chúa. Chính khi chúng ta biết thừa Xin Vâng, chúng ta mới có thể đón nhận Đức Kitô vào trong lòng mình, để rồi như Thánh Phaolô đã nói: *“Tôi sống, nhưng không phải là tôi sống, mà là chính Đức Kitô sống trong tôi.”*

Theo gương Mẹ cất tiếng Xin Vâng là đón nhận Đức Kitô - Thái Tử Hoà Bình vào trong lòng mình. Vậy là khát vọng của chúng ta đã được thoả mãn. Chỉ khi chúng ta có được hoà bình đích thực trong lòng mình, khi ấy chúng ta mới có thể đem hoà bình đến cho người khác.

...Có người chọn chiến đấu để bảo vệ hoà bình, còn chúng ta, chúng ta chọn Đức Maria. Quả là một chọn lựa mà có thể người khác sẽ cho là điên khùng, nhưng điên khùng cũng là một chọn lựa phải không các bạn. Và các bạn thân mến ơi, sau hai tiếng Xin Vâng của Mẹ là gì các bạn có biết không? Đó là lời tiên tri của cụ Si-mê-on: *“Phần Bà, một lưỡi gươm sẽ đâm thấu tâm hồn Bà, ngõ hầu những ý nghĩ từ thâm tâm nhiều người phải lộ ra.” (Lc 2, 35).*

Theo gương Mẹ là cất tiếng Xin Vâng, Xin Vâng là sẵn sàng đón lấy Đức Kitô vào trong đời mình, rồi một chiều nào đó các bạn sẽ thấy Thập Giá vút cao trên đồi hoang, một tên lính rút dòng đâm thấu cạnh sườn Người...

Chọn lựa của chúng ta là thế, khát vọng hoà bình của chúng ta là thế; là Đức Kitô, là Thập Giá, là khổ hình, là lưỡi dòng đâm thấu... Nhưng từ vết tử thương, một dòng máu cứu độ sẽ chảy ra...

Gò Vấp, ngày 13.12.2002

TRANG WEB NVHB - NHỊP CẦU TRI THỨC

Hiện nay, công nghệ thông tin đã trở nên gần gũi và thân thiện với rất nhiều người bởi những lợi ích mà nó mang lại. Thế giới chúng ta đang sống ngày càng trở nên “phẳng” hơn nhờ sự kết nối “chằng chịt” nhưng có hệ thống của tri thức nhân loại. Nhu cầu trao đổi thông tin ngày càng được chú trọng hơn nữa trên mạng lưới Internet. Bất kíp nhu cầu đó của thời đại, Nhóm sinh viên Nữ Vương Hòa Bình cũng đã có riêng cho mình một website với địa chỉ: <http://www.nvhb.net>.

(Giao diện website nvhb.net.)

Chính thức đi vào hoạt động trong thời gian Mùa hè xanh 2005, cho đến nay website Nữ Vương Hòa Bình ngày càng thu hút sự quan tâm và tham gia nhiệt tình của các bạn trẻ trong và ngoài Nhóm, của quý vị độc giả “lướt web”. Một bộ mặt trẻ trung và năng động của Nhóm đã được thể hiện trên môi trường Internet. Cũng từ đây, Nhóm được nhiều người biết đến một cách rộng rãi.

Một trong những người có ý tưởng thành lập trang web là anh Giuse Nguyễn Đăng Khoa (Nhóm trưởng Đồi thứ IV). Anh đã mạnh dạn đề xuất ý tưởng lập nên website riêng cho Nhóm và đã nhận được sự ủng hộ từ phía các anh chị Đồng Hành cũng như quý vị ân nhân để trang web có thể được hình thành, tồn tại và phát triển. Theo dòng thời gian, website đã dần hoạt động ổn định và tạo cho mình những dấu ấn riêng. Ban Biên tập của website do chính các thành viên trong Nhóm đảm trách. Cũng từ đây, Nhóm đã có cơ hội phát hiện và phát huy tiềm năng công nghệ thông tin trong Nhóm, phát huy những ý tưởng độc đáo của các thành viên trong Nhóm đề xuất. Số lượng độc giả của website ngày càng tăng và không chỉ là các thành viên trong Nhóm mà còn rất nhiều bạn trẻ, quý tu sĩ nam nữ, linh mục ... bởi nội dung phong phú và đa dạng của trang web mang lại.

Những mục chính của website bao gồm: Tin tức Nhóm, Trang ảnh NVHB, Mùa hè xanh, Viết cho nhau, Giải đáp thắc mắc, Giáo lý & Sống đạo, Tin tức Giáo hội, Đọc báo giúp bạn, Sống đẹp, Thủ thuật – download, Giải trí. Truy cập vào trang web, các thành viên trong Nhóm và các bạn trẻ muốn tìm hiểu thông tin sẽ thấy được chương trình sinh hoạt đã, đang và sẽ diễn ra ở Nhóm, các bạn có thể nhận thấy những tình cảm chân thành các thành viên với Nhóm sau khi tham gia những hoạt động của Nhóm. Những dòng nhật ký Mùa hè xanh, những trang ảnh, những bài cảm nhận, cuộc thi viết về Nhóm... đã tạo nên một nguồn tư liệu quý giá mà Nhóm có được đến hiện tại và trong tương lai. Trong rất nhiều nội dung phong phú mà website NVHB cung cấp, mục Giải đáp thắc mắc do Anh Ba Nếp phụ trách và mục Viết cho nhau trở thành nét đặc sắc nhất của trang web. Có lẽ đây là một trong những điều đặc biệt thu hút sự quan tâm từ phía độc giả.

Mừng Sinh nhật lần thứ 10 của Nhóm cũng là dịp để gia đình NVHB chúng ta nhìn lại một chặng đường đã qua để nhận ra những giá trị tốt đẹp mà Nhóm có được và cùng hướng đến một hành trình mới tươi sáng hơn. Website NVHB cũng ấp ủ trong mình nhiều hoài bão, luôn mong ước sẽ phát triển hơn nữa để cùng đồng hành với Nhóm trong tất cả mọi hoạt động, trở nên một nhịp cầu nối kết tri thức của các thành viên đã, đang và sẽ sinh hoạt trong Nhóm và với tất cả những ai quan tâm đến Nhóm.

Minh Tân

NHỮNG PHÚT GIẤY BÌNH AN VÔ TẬN

Cool

Tôi đã cảm được những giây phút ấy ngay từ lần đầu gặp anh. Nó không giống những lúc gục đầu vào lòng Mẹ cũng không như khi khóc oà trong tay Ba. Nó mang một sắc thái đầm thắm nào đó mà lời lẽ của tôi không đủ để diễn tả hết. Anh có một tấm lòng trải rộng và sâu lắng, anh không mang một tính cách cố định như tôi vẫn thường thấy ở người ta. Nhưng khi tôi cần anh luôn có mặt đúng lúc.

Khi tôi bực bội vì đã không làm được bài tập, anh bên cạnh khuyến khích tôi. Khi tôi gắt gỏng do không hài lòng về mọi người cũng như bản thân mình, khi tôi nhìn thấy cái gì cũng xấu xa tồi tệ, anh kiên trì chỉ cho tôi thấy hình ảnh một thanh niên ăn mặc bụi bặm với đầu tóc nhuộm vàng hoe rất sành điệu đang ân cần dắt một bà lão mù bán vé số qua đường. Khi tôi chạy ào giữa màn mưa bất tận vì biết rằng người ấy đã bỏ rơi tôi, không ngại gió mưa, anh chạy theo tôi. Anh đã giữ tôi lại trong đôi cánh tay mạnh mẽ rắn rỏi của anh. Anh đã nắm tay tôi, dịu dàng! Anh đã đưa tay lau những dòng nước mắt buồn tủi và tức tưởi đang chảy dài trên má tôi. Anh để đầu tôi tựa vào đôi vai rắn chắc của anh. Và tôi khóc, tôi khóc như chưa bao giờ được khóc, khóc cho vơi đi sự uất ức đang dâng lên trong lòng, khóc để nước mắt cuốn trôi những nỗi buồn vô tận, và khóc cho niềm vui vì đã tìm ra được hạnh phúc đích thực của mình.

Cho đến bây giờ, tôi dường như đã có anh. Anh đã đi cùng tôi hơn một nửa quãng đời sinh viên. Anh chỉ cho tôi thấy sức sống và ngọn lửa mãnh liệt của người trẻ. Anh đưa tôi đến với những con người bất hạnh để tôi biết rằng mình phải yêu thương. Anh dẫn tôi đến những vùng sâu vùng xa, đến với các em nhỏ để dạy con chữ và học cách đón nhận yêu thương chân thành.

Cho đến bây giờ, tôi vẫn chưa trưởng thành như anh mong muốn. Nhưng tôi biết, anh vẫn ngày ngày mỉm cười vì tôi học hành tiến bộ, vì tôi trở nên bình tĩnh và mạnh mẽ hơn. Tôi hỏi anh:

“Có phải khi em trưởng thành rồi, anh sẽ không làm chỗ dựa cho em và bỏ rơi em không?”

“Ừ ...”

Tôi cúi mặt, hai giọt nước mắt mặn mặn chực tràn ra.

Anh lại bảo:

“Ừ, anh sẽ không làm chỗ dựa cho em nữa, nhưng anh sẽ luôn có mặt khi em cần, và ... em cũng vậy nhé!”

Tôi ngước lên và mạnh dạn gạt đầu, hai giọt nước mắt vừa kịp rời mi cho niềm hạnh phúc. Trong lòng anh, tôi thầm thì:

“Cảm ơn anh, Nữ Vương Hòa Bình!”

Nhiệt tình – Đoàn kết – Vươn lên

Trang 51

ƯỚC MƠ XANH

Bồ Câu

*"Thế giới này không ai là một hòn đảo
Vườn hoa này không có loài hoa lạc loài"*

Đó là điều mà Nó đã nhận ra được từ Nhóm. Thời gian một tháng có lẽ là quá ngắn để Nó có thể có được những cảm nhận hoặc những gắn bó thật sự với Nhóm.

Nghe danh về Nhóm Sinh viên Công giáo Nữ Vương Hòa Bình đã lâu nhưng chưa một lần "diện kiến". Nó nghĩ rằng có lẽ cũng chỉ là một tổ chức bình thường thôi, và cũng chẳng mấy tò mò đến.

Vào một ngày đẹp trời nọ, dường như có sự thúc đẩy rất mạnh mẽ từ bên trong. Nó đề nghị bạn Nó dẫn Nó thử đến với Nhóm này một lần xem sao. Thật ra thì cảm giác ban đầu của Nó chẳng có gì cả, chỉ là hơi hơi sợ trước những thành viên cũ mà thôi. Bởi bản năng của Nó là một đứa rất xông xáo, đã và đang "tung hoành" rất nhiều, cho nên Nhóm vẫn chưa gây được sự phấn khích nơi Nó.

Đêm về nhà, Nó tự nhủ với lòng *"Nhóc ơi, từ từ chứ, thời gian sẽ chứng minh tất cả thôi, cứ kiên nhẫn chờ đợi đi!"*

"Ừ! Mình sẽ tiếp tục tham gia, có lẽ một lần chưa đủ để thấy được những mặt tốt của họ" - Nó tự lẩm bẩm một mình.

Lần thứ hai đến với Nhóm, rồi lần thứ ba. Quả thật như lời Chúa Giêsu đã nói: *"Hãy đến mà xem"*. Nó đã đến xem và đã thấy được điều Nó muốn thấy. Lần này, có một thứ đã đánh gục được sự bướng bỉnh của Nó, đó chính là sự hăng say phục vụ của một số anh chị mà Nó được tiếp xúc, mà cụ thể là Ban Điều Hành. Nó hơi bất ngờ về điều này, Nó cũng thắc mắc là tại sao giữa một thành phố náo nhiệt, giữa một cuộc sống có thể nói là người ta sẵn sàng chà đạp lên nhau để được sống, để có được tiền, danh lợi... vậy mà vẫn có được những người trẻ đầy nhiệt huyết như vậy??? Sự thật là Nó đã bị thuyết phục hoàn toàn.

Và có một điểm nữa tác động đến Nó, đó là sự vui tươi trẻ trung của mỗi thành viên trong Nhóm, ai cũng vui vẻ mở rộng lòng mình để đón nhận niềm vui từ mọi người và sẵn sàng trao ban niềm vui cho nhau.

Và cũng không biết từ bao giờ, Nó đã quên mất cái cảm giác của một "lính mới". Nó muốn Nó cũng phải đóng góp được chút gì đó cho Nhóm. Hiện tại thì chưa có nhưng trong tương lai thì Nó rất tin tưởng mình sẽ làm được điều đó.

Anh trai Nó nói: "Dạo này sao thấy Nhỏ yêu đời, nhí nhảnh thế hả?" hi... Nó chỉ tủm tỉm cười thay cho câu trả lời. Lấy làm lạ, anh Nó lại chọc: "Sao, có "đuôi" rồi phải không?". Nó lại càng làm ra vẻ bí mật hơn nữa. Hi hi, biết là không thể "khui" ra được nên anh Nó thôi không tra tấn nữa, mà sự thật có lẽ là không nghĩ đến. Nó thấy vui và

dường như có sức sống hơn kể từ ngày Nó là một thành viên trong Nhóm, và Nó coi đó là một niềm vui bất ngờ.

Bình thường thì Nó rất thích đến ngày Chủ Nhật, bởi vì được nghỉ học, thế nhưng bây giờ Nó đã có thêm một lí do khác nữa, đó là được đến gặp gỡ Nhóm. Mặc dù "tuổi Nhóm" của Nó chỉ mới được một tháng thôi, nhưng Nó vẫn thấy được và nhận ra được giá trị của những lần gặp gỡ. Có thể đối với người đời, những điều đó chẳng đáng là gì, nhưng đối với một người Kitô Hữu và nhất là đối với một người trẻ như Nó, Nó thấy những gì mà Nó đang được nhận đâu phải là ai cũng có thể tạo ra được và càng khó hơn khi họ dám chia sẻ cho nhau.

Có thể Nó chỉ là một bông hoa nhỏ trong vườn hoa muôn màu muôn sắc, nhưng nếu Nó biết cách sử dụng mùi hương mà Thiên Chúa đã ban cách riêng cho Nó, thì có lẽ Nó sẽ góp thêm được một hương sắc nữa cho vườn hoa đó.

Không chỉ có vui chơi thôi, mà Nó còn được tham gia vào các hoạt động công tác xã hội nữa. Nó nhận ra được sự hài hoà giữa đời sống thiêng liêng nội tâm và

đời sống hướng Ngoại, mà nhất là Nó học được cách đối xử giữa người với người trong xã hội. Sự cảm thông chia sẻ của những người bình thường gửi đến những người kém may mắn hơn...

Quả thật! Cái cảm giác lạc lõng cứ vây kín Nó trong những ngày đầu, nhưng Nó đã phải hết sức nỗ lực để lấy lại "phong độ". Sự thiếu tự tin khi đến với một đoàn thể mới là điều không thể tránh khỏi, và tất nhiên là Nó cũng bị như vậy. Và nhờ vào sự quan tâm, nhiệt tình của các anh chị cũ mà Nó đã dần dần được "là chính mình".

Có lẽ đó là tất cả những gì mà Nó cảm nhận được và muốn chia sẻ ra để các anh chị, các bạn hiểu Nó hơn, từ đó cũng nâng đỡ Nó trong những lúc Nó cần. Nó ước mong sao Nhóm sẽ là chỗ dựa tinh thần và là nơi để Nó trút những lo âu, khó khăn trong cuộc sống. Không chỉ cho mình Nó thôi, nhưng mà là cho hết thầy mọi thành viên.

Nó tự hào về ý nghĩ của mình khi quyết định sẽ sát cánh cùng Nhóm tung hoành khắp bầu trời để đem niềm vui, bình an và hoà bình cho tha nhân.

Nó đã cảm ơn Chúa Giêsu và Mẹ Maria Nữ Vương Hoà Bình đã ban "ánh sao lạ" dẫn Nó tới 42 Tú Xương, để rồi có lẽ từ đây đời Nó sẽ gắn bó với những bạn trẻ, những ước nguyện chung về một Nữ Vương Hoà Bình vững mạnh nhưng khiêm tốn.

Và cuối cùng, Nó mong ước Nhóm phải luôn là một "Nhóm đúng nghĩa" để Nó và tất cả các bạn có thể tìm thấy hình bóng Chúa Giêsu nơi nhau. Đồng ý chứ???

HỊCH KHÔNG ĐỀ

Thảo Duy

Ta nghe nói: Nhóm sinh viên sinh hoạt khá lâu nhưng tinh thần kỷ luật vẫn chưa cao. Tuy các người biết đoàn kết, biết yêu thương, giúp đỡ, nhiệt tình hăng hái nhưng các người chưa biết phát huy hết sức lực, tài trí. Các người hay đi trễ khiến giờ sinh hoạt bị thu hẹp, công việc bị gián đoạn, đình trệ. Các người nhiều lúc chưa có tinh thần vì Nhóm, khiến Nhóm lì đì, lệt đệt mãi mà chưa nâng đầu cao được. Các người vẫn còn ù lì, sợ sệt mà không dám bộc lộ chính mình. Các người còn e lệ, thu mình trong “vỏ ốc” nên Nhóm không năng động. Các người đã chẳng nghe:

*“Một cây làm chẳng nên non
Ba cây chụm lại nên hòn núi cao”
Và “Một con sâu làm rầu nồi canh”*

Việc của Nhóm các người không lo thì ai lo. Giả sử, nếu các người không quan tâm đến Nhóm thì Nhóm sẽ hoạt động như thế nào, sao có thể sinh hoạt lâu dài về sau được?

Các người con nhà chữ nghĩa, am hiểu tường tận, nghe những chuyện ấy lẽ nào không hiểu. Thôi, những chuyện “ngoài” ta không bàn tới nữa. Nay ta chỉ nói chuyện “bại vong” của Nhóm.

Kim chỉ nam của Nhóm là gì? Quy chế của Nhóm các người đã đọc, thấy thế nào mà không làm cho Nhóm thêm vững mạnh, đường đường với các Nhóm khác, không phải hổ thẹn mà đến mai sau vẫn có tiếng vang.

Các người là người thế nào? Bạn bè xung quanh các người là người thế nào? Mà các người không chịu năng động sáng tạo để đánh bại tính ù lì, lười biếng, ươn hèn của các người, khiến người xung quanh nể phục.

Hướng chi ta cùng các người sinh phải thời này, khoa học tiên tiến, công nghệ hiện đại. Ngó thấy những kẻ biếng nhác học hành, ham chơi lêu lổng, tụ tập đánh bài, hút xách; ngày nhậu nhẹt say sưa, đêm vũ trường lui tới; đôi khi hứng chí thì nhau hút hít, đua xe lạng lách. Xem thường tính mạng, cướp giật lung tung ngoài đường. Thật là ngứa mắt tức tối chỉ muốn tống chúng nó vào tù, tránh khỏi tai họa về sau.

Ta thấy các người siêng năng học hành, không ham chơi lêu lổng, không say sưa, không xem thường tính mạng. Nhưng ta chỉ ngao ngán vì các người đi sinh hoạt không đều, lại xài “đồng hồ dây thun”. Nói thế để các người biết lòng ta đang buồn vô hạn không biết làm sao để các người sinh hoạt đều đặn và xài “đồng hồ Thụy Sĩ chính hiệu”.

Các người đã cùng ta sinh hoạt bấy lâu nay, khi buồn ta chia sẻ, khi vui ta cùng cười, khi khó khăn ta cùng người vượt qua, từ người không quen biết trở thành người anh em, đi chơi ta luôn nhớ, người học hành ta động viên, người vắng mặt ta hỏi han,

người ốm đau ta thăm viếng, ta có quà cùng chia cho người, cùng nhau múa hát, lúc nào vui vẻ thì cùng nhau kể chuyện...hài. Cách đối đãi với ông bà, cha mẹ, anh em người ta cũng chẳng kém gì.

Nay các người thấy Nhóm lết đệt mãi mà không biết lo, thấy Nhóm "xì" mà không biết "thôi". Làm thành viên mà không làm được gì cho Nhóm mà không biết tức, nghe Nhóm bàn bạc để đưa Nhóm lên mà không biết tham gia. Hoặc lấy việc học hành làm có thoái thác, hoặc lấy việc "về quê" mà chối từ, hoặc lo bạn bè mà quên việc Nhóm, hoặc đá banh, bi da, bóng rổ, hoặc shopping hay đi siêu thị, hoặc lo việc riêng mà quên việc chung, hoặc thích đi chơi, hoặc mê picnic. Shopping, đá bóng lấy đâu biết bàn bạc, giờ rảnh không nhiều vì đi chơi, picnic để mặc cho ai? Bàn bạc bây giờ không thể làm cho Nhóm mạnh ngay lên được, lại phải bắt đầu thế có chán không? Lúc bấy giờ ta cùng các người sẽ khóc, đau xót biết chừng nào! Chẳng những Nhóm của chúng ta tan nát mà nỗi buồn của các người cũng không ai chia sẻ. Chẳng những vui không có mà khó khăn lại đưa nhau kéo đến. Chẳng những ta vất vả mà các người cũng chẳng được nghỉ ngơi. Chẳng những thân ta buồn tủi, âu sầu năm tháng, nỗi oan khó rửa mà đến các người cũng không khỏi mang tiếng là vô trách nhiệm. Lúc bấy giờ đâu các người muốn vui vẻ phỏng có được không?

Nay ta bảo thật các người nên nhớ câu này: "*Vận đồng hồ hẹn giờ báo thức, không dậy trễ, đi sinh hoạt đúng giờ và có tinh thần nghiêm túc*". Khi Nhóm có việc chung, hãy quan tâm một chút. Hãy làm việc cho Nhóm như làm việc cho chính người, khiến trong Nhóm người người cùng nhau đoàn kết, hết mình lo lắng vì sự bại vong của Nhóm, đừng từ chối khi có thể, đừng đưa ra cớ này, lý do nọ. Điều đó chẳng làm cho Nhóm đi lên được đâu. Như vậy chẳng những Nhóm của chúng ta bèn vững mà bản thân của các người cũng cảm thấy tự hào, chẳng những ta được ăn ngon, ngủ yên mà các người cũng cảm thấy an vui hạnh phúc, chẳng những Nhóm chúng ta gây được tiếng vang mà tiếng thơm của các người cũng đâu ít, chẳng những bây giờ Nhóm ta nổi tiếng mà đến về sau tiếng vẫn lưu truyền, chẳng những Nhóm ta đông vui mà các người cũng có thêm bạn bè. Lúc bấy giờ đâu các người không muốn vui vẻ, phỏng có được không?

Nay ta chọn một câu duy nhất các người nghe xem có được không? "*Hãy thấp lên đời ta, hãy thấp cho trần gian, thấp sáng lên niềm tin, niềm tin Giêsu. Hãy thấp lên đời ta, hãy thấp cho trần gian, đốt cháy tan niềm đau xóa bóng đêm từ lâu vây kín quanh đời*".

Vì sao vậy? Làm hay không làm là quyền và nghĩa vụ của các người. Các người cứ điềm nhiên cho rằng đó không phải là việc của các người, không buồn quan tâm, không thèm ngó ngang chẳng khác nào các người "có mà như không. Nếu vậy rồi đây sau khi Nhóm không còn năng động, há còn mặt mũi nào dám khoe với "bàn dân thiên hạ" nữa? Ta viết bài hịch này để các người biết bụng ta.

VÌ SẠO THẾ?

Trâu Nhí

Ngày đầu tiên lên Nhóm nó đã cảm nhận được tình thương, sự quan tâm mà mỗi thành viên trong Nhóm dành cho nhau. Là người mới, nó vẫn không cảm thấy cô đơn mà ngược lại, nó được sống trong không khí ấm áp của một gia đình.

Sinh hoạt trong Nhóm, nó đã được tham gia các chuyến công tác xã hội đầy ý nghĩa, được trải lòng mình ra, đến với tha nhân nhiều hơn, và biết yêu thương nhiều hơn.

Nó đã được học hỏi rất nhiều về các khía cạnh của cuộc sống xã hội, đời sống Kitô hữu qua các buổi nói chuyện chuyên đề của các chuyên gia, các Cha, Sơ

và cả các thành viên trong Nhóm.

Nó được lắng lòng trong những buổi tĩnh tâm Mùa Vọng và Mùa Chay, vui chơi nhiệt tình trong trại hè, học sống tập thể trong mùa hè xanh...

Nó đã chứng kiến bao lớp người đến rồi đi trong Nhóm, mỗi người mỗi vẻ và đều cho nó những bài học riêng. Những bài học đó giúp nó hiểu thêm về con người, về cuộc đời, về nơi mà nó đang sinh sống và làm việc. Không một trường học nào đã từng dạy nó những kiến thức như thế.

Nó có nhiều bạn hơn. Nhiều khi ra đường bất chợt nghe ai đó gọi tên, nó phải ngẩn người ra một lát và chợt nhớ, “người trong Nhóm mình đây”, lòng bỗng thấy vui vui...

Ở trong Nhóm, nó gọi Cha, gọi Thầy bằng Anh, gọi Sơ bằng Chị, đôi khi nó còn “thất lễ” gọi bằng “bạn” nữa. Lúc đầu cũng khó gọi lắm, nhưng riết rồi quen. Và bây giờ, các Cha, các Thầy, các Sơ đã thực sự trở thành những người anh, người chị, người bạn mà nó hằng tin cậy gửi gắm bao niềm tin, bao tâm sự.

Những lúc nó buồn, nó luôn có nơi để chia sẻ. Khi nó vui, niềm vui của nó được nhân lên trong Nhóm. Lúc nó chơi vơi nhất, Nhóm là nơi nó tựa vào. Khi nó có điều chi băn khoăn, nó biết nơi nào luôn có người lắng nghe nó.

Ở trong Nhóm nó thuộc những gia đình nhỏ, gia đình lớn, với rất nhiều họ hàng con cháu, mà nghe “giang hồ” đồn đại nó còn có chút chút gì nữa cơ... Thật vui vì có những “người thân” như thế. Và hơn hết, ở Nhóm, nó có dịp gần gũi hơn người mà “truyền truyền” chính là “nửa kia” đích thực của nó.

Mây

*Ai bảo mây là mong manh nhỏ bé
Tấm lòng mây trải rộng bốn phương trời
Mây ra đi từ tình yêu đất mẹ
Lại trở về trong mỗi thoáng mưa rơi*

*Ai bảo mây là bay thật nhõn nhõ
Mây mang trong lòng vụn dòng sữa nặng
Suốt đời hiến thân. Suốt đời yên lặng.
Mây nhìn đời bằng con mắt vô tư*

*Tôi cũng xin là một thoáng mây trôi
Hòa nhập vào trời xanh yêu mến
Với tương lai tôi đang đi đến
Như mây hồng, nắng sớm khẽ trôi.*

Green Field

Đôi Bàn Tay

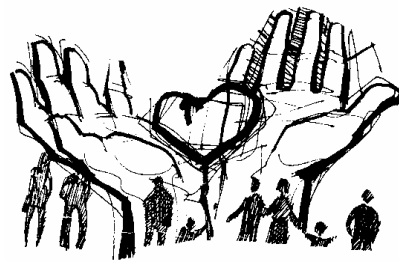
B.X.

*Xòe hai bàn tay
Đếm tới đếm lui vẫn chỉ là mười ngón
Ngón này dài ngón kia lại ngắn
Cũng là ngón sao nó chẳng bằng nhau*

*Cuộc đời có khác gì đâu
Có lúc vui tươi chẳng hiềm khi sầu não ruột
Có lúc khổ đau cũng có khi hạnh phúc
Nước mắt nụ cười hòa lẫn sống chung*

*Con tim lực sĩ có lúc phải rẩy run
Kẻ yếu đuối vẫn đôi lần mạnh mẽ
Không có chẵn làm sao có lẻ
Không có buồn sao định nghĩa niềm vui*

*Bạn khắp bốn phương ơi
Hãy cùng nắm tay nhau bước vào đời
Mạnh mẽ oai hùng tự tin thẳng tiến
Đừng sợ tranh đua tị hiềm ganh ghét
Có mọi người, có bạn mới có tôi.*

Nhiệt tình – Đoàn kết – Vươn lên

Trang 57

Không đề

Chân Luận

*Vắng em rồi anh mất nửa vầng trăng
Nửa còn lại ai cho là trọn vẹn
Anh ngu ngơ giữa mây đời che khuất
Lững lờ trôi không đến được đêm rằm*

*Nỗi nhớ ngày xưa bây giờ là vô nghĩa?
Anh mênh mang trống vắng đến nao lòng
Em nơi đâu dấu chân còn lưu luyến?
Câu hát trong anh vẫn thiếu một lời*

*Em buông lời hai tiếng vu vơ
Nợ hay duyên cứ như là không thực
Em là ai? Anh suốt đời day dứt
Nửa hồn mình hay trái cấm E-va?*

*Anh xa đời như không có đắng cay
Như chưa từng say nắng chiều hôm ấy
Như mây bay biết bao giờ dừng lại
Biết bao giờ rơi xuống thành mưa?*

Phần IV

NỮ VƯƠNG HÒA BÌNH

MỘT SỨC SỐNG

Nhiệt tình - Đoàn kết - Vươn lên

1. HOẠT ĐỘNG SINH HOẠT

Tuần thứ nhất: CẦU NGUYỆN

Lời Chúa là ngọn đèn soi đường dẫn lối,
là châm ngôn sống
cho tất cả mọi thành viên.
(trích Quy chế Nhóm)

Trong buổi cầu nguyện
ta cảm nhận được sự bình an,
sự cảm thông và chia sẻ.

Trong giây phút ấy, ta gặp gỡ Đức Kitô,
ta cảm nhận sâu sắc theo một cách nào đó
về chính bản thân ta, về đức tin, về những
gì mình tin tưởng.

Lắng nghe sự lên tiếng của trái tim mình,
lắng nghe tình yêu Thiên Chúa dành cho ta.

Tuần thứ hai: NÓI CHUYỆN CHUYÊN ĐỀ

Để giúp cho sinh viên có cách nhìn xác thực về cuộc sống, Nhóm đã tổ chức tuần nói chuyện chuyên đề định kỳ, như:

Buổi nói chuyện về Chúa Thánh Thần của Cha Nguyễn Cao Siêu

Buổi nói chuyện của chị Bảo Trân (cựu thành viên của Nhóm) về chuyên đề “Sống Thử”

Chương trình này được diễn ra vào Chúa nhật thứ hai hằng tháng về nhiều chuyên đề khác nhau.

Tuần thứ ba: CÔNG TÁC XÃ HỘI

Thông qua các hoạt động xã hội, các bạn được mời gọi đến với những người cùng khổ trong xã hội để thấu hiểu và đồng cảm với cảnh đời thiếu thốn về vật chất và tinh thần.

Lễ Tất niên cho người khuyết tật
Tại 43 Nguyễn Thông.

Thăm các em mồ côi, khuyết tật
tại Mái ấm Quê Hương – Bình Dương.

2. SỨC SỐNG TÂM LINH

THÁNH LỄ:

Một nét sinh hoạt mang tính tâm linh và luôn kết nối mọi người trong sự hiệp nhất, yêu thương, đó là thánh lễ trong đời sống của Nhóm Nữ Vương Hòa Bình.

(trích lời Cha Trần Thanh Thế)

Thánh lễ luôn chiếm phần trang trọng nhất và ý nghĩa nhất đối với các thành viên trong Nhóm, được tổ chức vào các buổi sinh hoạt lúc 08h00.

TĨNH TÂM:

...Ở tuổi ăn chơi như vậy mà vẫn có không ít bạn trẻ lại đang tĩnh lặng để sám hối, nhìn lại mình, suy gẫm Lời Chúa để cùng giúp nhau sống tốt hơn, có ý nghĩa hơn.

(Trích Trọng Nhân)

Nhóm Nữ Vương Hoà Bình tĩnh tâm định kỳ hằng năm vào Mùa Chay và Mùa Vọng.

3. Các Hoạt Động Lớn

MÙA HÈ XANH:

Là một chương trình lớn của nhóm, được tổ chức hàng năm vào tháng 7, tháng 8 hàng năm. Mục đích chính của chương trình là đem lại kiến thức cho các trẻ em nghèo vùng sâu vùng xa. Qua đó, cũng rèn luyện cho các bạn sinh viên tinh thần sống vì tập thể trong môi trường khó khăn hơn.

...chúng ta có thể chia sẻ những vất vả, nhọc nhằn và khó khăn trăm bề của cuộc nhân sinh. Đó là điều cần thiết và đáng được trân trọng.

...Tạm chia tay với sách vở, bàn ghế nhà trường để cất bước lên đường, cùng với những trang thơ, câu hát, và cả những ước mơ, đi gieo niềm tin yêu và hy vọng.

những tấm lòng biết rộng mở và sẻ chia
với nhau những vui, buồn, sướng, khổ
của kiếp người,
qua những gì chúng ta tiếp xúc và gặp gỡ.
(trích “Nhật ký Mùa hè xanh”)

VUI TRUNG THU:

Về các xứ vùng xa nhân dịp Trung Thu là một hoạt động công tác xã hội đặc trưng của sinh viên Nữ Vương Hòa Bình. Trong dịp này, Nhóm tổ chức văn nghệ và các trò chơi cho các em nhỏ - vốn thiếu thốn mọi mặt về cả vật chất lẫn tinh thần.

... Mong muốn mang đến cho các em niềm vui và sự ấm áp yêu thương nên

Trung Thu hằng năm Nhóm đến chia sẻ niềm vui với các em thiếu nhi tại các vùng sâu, vùng xa

“Sự phụ!!!”

Gian hàng Ném lon tại Cát Tiên – Lâm Đồng

TRẠI HÈ AGAPÉ:

Trại Agapé là trại hè truyền thống hằng năm của nhóm Nữ Vương Hòa Bình thường được tổ chức vào tháng 5. Đây là một sân chơi lành mạnh cho các bạn sinh viên, qua đó nâng cao tinh thần đoàn kết giữa các bạn trong Nhóm.

... lửa biểu tượng cho khát vọng chiến thắng, cho sức trẻ, cho sự vươn lên của con người...

... một cảm giác... sờ sờ pha chút tò mò
khi nhìn thấy những thách đố
đầy bí hiểm mà mình sắp phải vượt qua.

Trò chơi lớn luôn đòi hỏi các bạn
đoàn kết và chịu thử thách

Hỡi các bạn sinh viên! Chúng ta cùng chung tay thắp lên ngọn lửa của tình thân –
ngọn lửa A...GA...PÉ!

CÚP BÓNG ĐÁ GIAO LƯU :

Nhân ngày Đại lễ Chúa Phục Sinh hằng năm, Nhóm tổ chức cúp bóng đá giao lưu với một số Nhóm Sinh viên Công Giáo trong thành phố. Đây thực sự là cơ hội đặc biệt giúp các nhóm hiểu nhau hơn, tăng tinh thần đoàn kết và học hỏi lẫn nhau.

Cúp Vàng NVHB

Vàm Cỏ vô địch 2007 !!!

Bắt tay giao lưu trước trận đấu

Khán giả cổ vũ hết mình

ĐÔI NÉT VỀ CHƯƠNG TRÌNH COME AND SEE:

- **Người sáng lập:** Bác sĩ Nguyễn Đăng Phần
- **Người hỗ trợ:** Cha Alberto Nguyễn Lộc Thọ, Ban Đồng Hành, Chị Maria Trần Thị Châu, Ban Điều Hành.
- **Mục đích:** Chương trình Come and See giúp người trẻ tiếp cận nhiều khía cạnh khác nhau trong cuộc sống. Qua việc thăm viếng, chia sẻ và cùng sống với những con người khác nhau, đặc biệt là những người gặp hoàn cảnh khó khăn...các bạn trẻ nhận ra những giá trị mới của cuộc sống. Chính từ những hoàn cảnh thực tế giúp họ khám phá, thăng tiến chính bản thân, tìm cho mình một hướng đi đúng đắn giữa xã hội đầy thách thức.
- **Những chương trình đã thực hiện:**
 - ✓ Hè năm 2004: tại Hà Nội và Thành phố Hồ Chí Minh
 - ✓ Hè năm 2006: tại Hải Phòng và Hà Nội
 - ✓ Hè năm 2007: tại Hải Phòng, Hà Nội và Nam Định

Đền Thánh Phú Nhai- Nam Định

Thăm Trung tâm tình thương - Nam Định

Đôi bạn đồng hành 2006 ...

Giao lưu bạn trẻ Tỉnh Thân SOS Hải Phòng

Chuyến tàu Come and See 2007

Sinh hoạt cùng bạn trẻ tại Nam Định

ẤM ÁP MÙA XUÂN:

Đến với người cùng khổ để chia sẻ những thiếu thốn về vật chất và tinh thần là một lời mời gọi của Nhóm NVHB đối với các thành viên qua các thời kỳ. Đáp lại lời mời gọi ấy, bắt đầu từ năm 2005, chương trình Ấm Áp Mùa Xuân đã được thực hiện. Các thành viên đi quyên góp quần áo cũ, rồi giặt giũ, soạn lại thành những bộ đồ thơm mát, làm quà tặng cho những người không nhà không cửa... Đó là chương trình thật ý nghĩa mà Nhóm thực hiện hàng năm vào dịp trước tết nguyên đán.

Không khí chuẩn bị cho đêm tặng quà

Chuẩn bị lên đường

Hạnh phúc nụ cười trao ban

4. HOẠT ĐỘNG GIAO LƯU

Ngoài các hoạt động chính, Nhóm luôn luôn sẵn sàng giao lưu, học hỏi...

“Ngôi Lời đã trở nên người phàm”
Giáo xứ Ba Chuông

“Mừng ngày Quốc Tế di dân”
Giáo xứ Khiết Tâm

Tìm hiểu Ôn Gọi tại Giáo xứ Thiên Thân

Đại Hội Savio – Giáo xứ Xuân Hiệp

Nhóm còn nhiều hoạt động giao lưu ý nghĩa khác...

5. HOẠT ĐỘNG BÊN LỀ

những chương trình thành công không thể không nói đến sự đóng góp thầm lặng của những người phía sau sân khấu. những công tác này đã đóng góp một phần khá lớn trong việc gắn kết tình thân của nhóm NVHB

Chuẩn bị cho buổi liên hoan tất niên cùng
những người khuyết tật.

*Chuẩn bị
trung thu
Cát Tiên
Lâm Đôn
2007*

Âm thanh, ánh sáng, ban nhạc... những công việc cần để có thể thành công trong các chương trình

Không chỉ có những hoạt động chính, các hoạt động bên lề lại chính là một yếu tố quan trọng không thể thiếu, qua đó tạo cơ hội cho các thành viên thân thiết hơn.

Sinh tố 3000, NGON – BỔ - RẺ
nhưng chan chứa tình thương...

Và có đôi khi...